ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

"Χ"

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1945

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ

ΕΘΝ. ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

"Χ,,

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1944

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις εἶναι λίαν συνοπτική, συνετάγη δὲ μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ δόσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν μίαν ἁπλῆν ἰδέαν τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον διεδραμάτισεν ἡ ὀργάνωσις κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς· αὕτη εἶναι συνάμα καὶ μία ἀπάντησις εἰς τὰς συκοφαντίας καὶ τὰ λιβελλογραφήματα τοῦ Ε.Α.Μ.—Κ.Κ.Ε.

Παρελείφθησαν γεγονότα καὶ πρόσωπα ἅτινα ἔπαιξαν σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν σταδιοδρομίαν τῆς ὀργανώσεως καὶ τὰ ὁποῖα δὲν θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ ἀναφέρωμεν, διότι δὲν ἔχουν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸν σκοπόν, ὅν προτιθέμεθα νὰ ἐξυπηρετήσωμεν διὰ τῆς ἐκθέσεως.

Ἐν καιρῷ, πιστεύομεν, θὰ δυνηθῶμεν νὰ πληρώσωμεν τὸ ἄνω κενὸν τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ τμήματος διαφωτίσεως τῆς ὀργανώσεως «Χ».

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Κατὰ μῆνα Ἰούνιον 1941, ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς ἀπαισιοδοξίας καὶ ἀπογοητεύσεως, ἥτις ἐπεκράτει, λόγῳ τῆς κατοχῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καὶ Γερμανῶν κατακτητῶν, συνεστήθη παρ' ὁμάδος Ἀξιωματικῶν, ἡ κατόπιν ἀποκληθεῖσα Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις «Χ», τῆς ὁποίας οἱ σκοποί, ἀναλλοίωτοι καὶ καθαρῶς Ἐθνικοὶ ἔκτοτε, δύνανται νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἑξῆς.

1) Συμβολὴ διὰ παντὸς μέσου εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν κατακτητῶν ἀπὸ τὴν πατρῴαν γῆν.

2) Συγκρότησις Ἐθνικῶν πυρήνων τόσον διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ πρώτου σκοποῦ, ὅσον καὶ διὰ τὴν εὐχερεστέραν συνέχισιν τοῦ πολέμου, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας, παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν συμμάχων.

Ἐξ ἀρχῆς ἐπεδιώχθη ἡ ἐπαφὴ τῆς ὀργανώσεως μὲ τὴν ἐπίσημον Κυβέρνησιν Καΐρου. Τὰ στελέχη τῆς ὀργανώσεως, ὑπῆρξαν καθαρῶς στρατιωτικά, προερχόμενα ἐκ μονίμων καὶ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, οὐδεμία δὲ πολιτικὴ χροιὰ ἐδόθη εἰς τὸ ἔργον τῆς ὀργανώσεως, δι' ὃ καὶ οὐδὲν κομματιζόμενον ἢ πολιτικὸν πρόσωπον ὑπεισῆλθεν εἰς αὐτήν. Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη ὁ σχηματισμὸς μαχη-

τικῶν ὁμάδων μὲ στρατιωτικὸν χαρακτῆρα, ἀπηλλαγμένων πάσης πολιτειακῆς ἢ πολιτικῆς ἐπιδιώξεως εἰς τὰς περιοχὰς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ἐπεζητήθη δὲ ἡ συγκρότησις παρομοίων ὁμάδων καὶ εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τῆς συστάσεως τῆς ὀργανώσεως δὲν ὑφίστατο καθεστωτικὸν ζήτημα καὶ ἑπομένως ἡ ὀργάνωσις, μὲ τὴν νομιμοφροσύνην ποὺ τὴν διέκρινεν, δὲν ἐδέχετο αὐτὴ νὰ θέση τοιοῦτον ζήτημα. Ὅταν βραδύτερον παρ' ἄλλων Ἐθνικοαπελευθεωρτικῶν ὀργανώσεων, ἐτέθη τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ πάλιν ἡ ὀργάνωσις, καθ' ὃ καθαρῶς Ἐθνικὴ Στρατιωτική, οὐδόλως ἀνεμίχθη εἰς τὸν δημιουργηθέντα θόρυβον, δεδομένου ὅτι οὗτος δὲν ἀφεώρα τοὺς σκοπούς της. Ὑπῆρχε μόνον ἡ ἀντίληψις παρὰ τῇ ὀργανώσει, ὅτι ἡ ἀνακίνησις τοιούτου ζητήματος πρὸ τοῦ πέρατος τοῦ πολέμου θὰ ἦτο σφαλερὰ καὶ ἐπιζήμιος διὰ τὴν Ἐθνικὴν ὑπόθεσιν.

Τὸ μετέπειτα, μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀθηνῶν, ἔργον τῆς ὀργανώσεως δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο χρονικὰς περιόδους.

1) Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεως τῆς ὀργανώσεως μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν συνῆλθε τὸ συνέδριον τοῦ Λιβάνου, καὶ

2) Ἀπὸ τοῦ τελευταίου τούτου μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῆς Ἀττικῆς.

—ΠΡΩΤΗ ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ἡ πρώτη χρονικὴ περίοδος δράσεως τῆς ὀργανώσεως ἀρχίζει μὲ τὴν μύησιν σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν

καὶ πολιτῶν, ἡ ὁποία ἐλάμβανεν χώραν κατὰ συνωμοτικὸν τρόπον, ἀναπτυσσομένων εἰς τὰ προσερχόμενα μέλη τῶν ἀκριβῶν σκοπῶν τῆς ὀργανώσεως. Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐτηρήθη πάντοτε αὐστηρὸς κανὼν ἐπιλογῆς, ἐκλεγομένων τῶν μελῶν μεταξὺ ἀτόμων, ἅτινα παρουσίαζον δυνατότητας διὰ μίαν καρποφόρον μαχητικὴν δρᾶσιν, καθὼς καὶ ἐχέγγυα ἐχεμυθείας καὶ ψυχικῆς ἀντοχῆς, ἀπαραίτητα δι᾽ ἕνα ἀγῶνα σκληρόν, ὑπὸ τὰς δυσμενεῖς γενικὰς συνθήκας αἱ ὁποῖαι ἐχαρακτήριζον τὸν πρῶτον καιρὸν τῆς περιόδου κατοχῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὅταν ὁ ἀριθμὸς ἐθεωρήθη ἱκανοποιητικός, ἀπεστάλησαν εἰς Κάϊρον, εἷς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς καὶ ὁ πολιτικὸς σύμβουλος τῆς Ὀργανώσεως ὡς ἀντιπρόσωποι ταύτης πρὸς τὴν ἐπίσημον Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἵνα γνωρίσουν εἰς αὐτὴν τὴν σύστασιν τῆς ὀργανώσεως, καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν ἐφοδιασμόν της διὰ μέσων, ἰδίᾳ ὁπλισμοῦ, προερχομένων ἐκ τῆς συμμαχικῆς πλευρᾶς, καθὼς καὶ τὴν ἀποστολὴν καταλλήλων ὁδηγιῶν, διὰ τὰς συνθήκας δράσεως τῆς ὀργανώσεως ἐναντίον τῶν κατακτητῶν. Σχετικὴ ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς ἄνω ἀποστολῆς περιλαμβάνεται εἰς τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. VII παράρτημα.

Ἀτυχῶς οὐδεμία εἰδοποίησις ἐλήφθη ἐκ Καΐρου πλὴν ὅμως ἡ ὀργάνωσις ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον της, ἐπιφυλασσομένη νὰ ἔλθῃ ἐν καιρῷ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ἐπίσημον Κυβέρνησιν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, καὶ νὰ θέσῃ τὰς δυνάμεις της ὑπὸ τὰς διαταγάς της.

Ἤδη ἀπὸ τὸ 1941 ἡ ὀργάνωσις ἔχει τὴν ἑξῆς κεντρικὴν σκέψιν, ὅσον ἀφορᾶ γενικῶς τὴν δρᾶσιν ἐναντίον τῶν κατακτητῶν. Διακρίνει τὸ ἔργον της εἰς δύο ἀλληλοεξηρ-

τημένας φάσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἀνάγεται εἰς τὴν πλήρη ὀργάνωσιν, προπαρασκευὴν καὶ ἐφοδιασμὸν διὰ μαχητικῶν μέσων τῶν τμημάτων της, χωρὶς νὰ γίνη ἐκδήλωσις τῆς ὑπάρξεώς της, καὶ χωρὶς συνεπῶς νὰ προκληθῇ ἡ πρόωρος ἀντίδρασις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἡ δευτέρα ἀφορᾶ τὴν μαχητικὴν ἐκδήλωσιν κατὰ τοῦ κατακτητοῦ εἰς τὸν πρόσφορον ἐκεῖνον χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον, εἴτε θὰ ἐσημειοῦτο ἀποβατικὴ ἐνέργεια συμμαχικῶν δυνάμεων εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀκτάς, εἴτε θὰ ἐλάμβανεν χώραν ἑκουσία σύμπτυξις τῶν κατακτητῶν πρὸς βορρᾶν καὶ ἀποχώρησις τούτων ἐκ τῆς Βαλκανικῆς, συνεπείᾳ σοβαρᾶς πιέσεως εἰς ἄλλα θέατρα πολέμου.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν παρενόχλησιν τοῦ κατακτητοῦ καὶ ἰδίᾳ τῶν Συγκοινωνιῶν του, προέβλεπε τὴν δρᾶσιν ἀνταρτικῶν ὁμάδων, ἡ σκέψις ὅμως, ἥτις διεῖπε μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν, συνωψίζετο εἰς τὰ ἑξῆς:

— Ὀργάνωσις τῆς ὑπαίθρου, ἰδίᾳ εἰς περιοχὰς ζωτικὰς διὰ τὸν ἐχθρὸν ὑπὸ ἔποψιν συγκοινωνιῶν (περιοχαὶ Ἀμφίσσης. Γραβιᾶς, Λαμίας, Πάρνηθος, Ἑλικῶνος, Αἰγίου, Κορίνθου, Ναυπλίου), ἐν ἄκρᾳ μυστικότητι,

— Ἐφοδιασμὸς τῶν περιχῶν τούτων διὰ μαχητικῶν μέσων προερχομένων ἔξωθεν,

— Μετὰ πλήρη προπαρασκευήν, ἐκδήλωσις τῆς ἐνεργείας τῶν συγκροτουμένων ἀνταρτικῶν ὁμάδων, συντονισμένη καὶ διευθυνομένη, συμφώνως πρὸς ἓν γενικὸν σχέδιον ἐνεργείας.

Μεμονωμέναι ἐνέργειαι ἀνταρτικῶν ὁμάδων, ἐμφανιζομένων τῇδε κἀκεῖσε, ἀπεκλείοντο, δεδομένου ὅτι αὗται δὲν θὰ κατέληγον εἰς οὐδὲν θετικὸν ἀποτέλεσμα καὶ θ'

ἀπέφερον μόνον δυσαναλόγους ἀπωλείας καὶ καταστροφὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἔναντι μηδαμινῆς βλάβης τοῦ κατακτητοῦ.

Ἀποτέλεσμα τῶν αὐστηρῶν κανόνων τῆς ἐχεμυθείας, τοὺς ὁποίους ἐτήρησεν ἡ ὀργάνωσις εἰς τὴν μύησιν τῶν μελῶν τῆς εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κατακτηταὶ μόλις κατὰ Νοέμβριον ἢ Δεκέμβριον 1942 ἔλαβον γνῶσιν τῆς συστάσεως τῆς ὀργανώσεως, ὁπότε καὶ ἐξεδηλώθη πρόθεσις συλλήψεως σημαινόντων μελῶν ταύτης. Ἡ πρόθεσις αὕτη ἔλαβε κατὰ πρῶτον σάρκα καὶ ὀστᾶ τὴν 24 Μαρτίου 1943 ὁπότε ὄργανα τῆς Γκεσταπὸ μετέβησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, παρ᾽ ᾗ εὑρίσκετο ἀπεσπασμένος ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως, ἀνώτερος ἀξιωματικός, καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν οἰκίαν του πρὸς σύλληψίν του.

Τὴν ἐπομένην ἀκριβῶς, ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς, ἐλάμβανεν χώραν καὶ ἡ πρώτη μαχητικὴ ἐκδήλωσις τῆς ὀργανώσεως, καθ᾽ ἣν ἐτραυματίσθησαν 4 μέλη της παρὰ τῶν Ἰταλῶν, καὶ καθ᾽ ἣν ὥραν καὶ πάλιν ὄργανα τῆς Γκεσταπὸ εἰσέβαλον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως διὰ νὰ τὸν συλλάβουν.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχον καταρτισθῆ μαχητικὰ τμήματα τῆς ὀργανώσεως εἰς τὰς περισσοτέρας Συνοικίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ συγκεκριμμένως εἰς Κυψέλην, Ἄνω καὶ Κάτω Πατήσια, Ἱπποκράτους, Κολωνάκι, Ἀμπελοκήπους, Παγκράτι, Νέον Κόσμον, Κουκάκι, Καλλιθέαν, Νέαν Σμύρνην, Θησεῖον, Πλάκαν, Μεταξουργεῖον, Πλατεῖαν Βάθης, Πλατεῖαν Ἀττικῆς, Ἅγ. Παντελεήμονα, Ὑμηττόν, Βύρωνα καὶ Καισαριανήν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς καὶ εἰς τὰ Προάστεια Χαλάνδρι, Ἁγ. Παρασκευήν,

Ἡράκλειον, Ἀμαρούσιον, Κηφισσιάν, καὶ Κορωπί, τέλος δὲ εἰς τὰς περιοχὰς Γραβιᾶς, Κορίνθου, Αἰγίου καὶ Χαλκίδος.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ μῆνα Αὔγουστον 1942, ἀφίχθη εἰς Ἑλλάδα ὁ Ταγματάρχης Πεζικοῦ Τσιγάντες Ἰωάννης ὅστις ἀφοῦ ἐπὶ πολλλοὺς μῆνας, ματαίως προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ ἀποτελέσματα πρὸς δημιουργίαν συντονισμένης Ἐθνικῆς δράσεως ἐλθὼν εἰς ἐπαφὴν μὲ διάφορα πρόσωπα καὶ ὀργανώσεις, πλὴν τῆς ὀργανώσεως «Χ», τέλος κατὰ μῆνα Φεβρουάριον 1943, καὶ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του, ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν καὶ μετὰ τῆς ἡμετέρας ὀργανώσεως, ἐπέδειξε πληρεξούσιον, δι᾽ οὗ ἦτο ἐφοδιασμένος, τοῦ τότε ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλοπούλου, συνεφωνήθη δὲ ὅπως, ἐπικειμένης τῆς ἐπανόδου τοῦ ταγ)ρχου Τσιγάντε εἰς Κάϊρον, ἀνατεθῇ ἡ ἐντολή, ἣν εἶχεν, εἰς ἐπιτελεῖον ἀξιωματικῶν, οὗτινος μέλος, θὰ ἦτο καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως. Ὁ ἐπισυμβὰς ὅμως θάνατος τοῦ Ταγ)ρχου Τσιγάντε δὲν ἐπέτρεψεν τὴν πλήρη συνεννόησιν, ἡ δὲ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν ὀργάνωσε καὶ τῆς ὁποίας προΐστατο οὗτος, περιῆλθεν εἰς ἀντικαταστάτην του, ἔκτοτε δὲ ἡ ὀργάνωσις οὐδεμίαν ἐνεργὸν ἀνάμιξιν ἔσχεν εἰς τὴν κίνησιν ταύτην, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους πρὸς τὴν θέλησιν τῆς ὀργανώσεως.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1943 ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως ἐκλήθη διὰ μίαν σύσκεψιν, εἰς ἣν παρίσταντο σημαίνοντα πρόσωπα, κατὰ ταύτην δ᾽ ἀνετέθη εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἡ μελέτη συγκροτήσεως ἀνταρτικῶν ὁμάδων. Βραδύτερον ὅμως καίτοι ἡ ὀργάνωσις διέθετε τὸ κατάλληλον ἔμψυχον ὑλικὸν εἰς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας, διὰ τὴν συγ-

κρότησιν τριῶν ὁμάδων ἀρχικῶς εἰς τὰς περιοχάς, Αἰγίου, Καλαβρύτων, Ἀκαρνανίας καὶ Γραβιᾶς, διὰ διαφόρους λόγους, δὲν διετέθησαν τ' ἀρχικῶς καθορισθέντα ὑλικὰ μέσα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπωλέσθη μία εὐκαιρία τοῦ νὰ μετάσχῃ ἡ ὀργάνωσις εἰς τὴν ἀνταρτικὴν κίνησιν τῆς ὑπαίθρου.

Εἶναι γεγονὸς ὅμως ὅτι, παρὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς εὐκαιρίας ταύτης κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος 1943 ἡ ὀργάνωσις ἐνίσχυσεν σημαντικῶς δι' ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν της τὴν ἀνταρτικὴν κίνησιν τοῦ στρατηγοῦ Ζέρβα εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.

Ὁμοίως, ἑκατὸν καὶ πλέον ἀξιωματικοὶ τῆς ὀργανώσεως μετέβησαν εἰς Αἴγυπτον· οὗτοι ἀπετέλεσαν τοὺς πυρῆνας τοῦ νῦν δημιουργηθέντος Ἐθνικοῦ Στρατοῦ τῆς Αἰγύπτου, ἐπιδείξαντες καθ' ὅλην τὴν παραμονήν των εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νομιμοφρυσύνην, οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν συληφθέντος μετὰ τὸ ἀντεθνικὸν κίνημα τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου.

Ὡσαύτως κατὰ τὸ θέρος 1943 ἡ προσοχὴ τῆς ὀργανώσεως ἐστράφη κυρίως εἰς τὴν συγκρότησιν ἀνταρτικῆς ὁμάδος ἐν τῇ περιοχῇ Ἑλικῶνος—Κιθαιρῶνος, διὰ τοὺς κάτωθι λόγους. 1ον) Διότι τοῦτο θ' ἀπετέλει μίαν συνεχῆ ἀπειλὴν κατὰ τῶν συγκοινωνιῶν τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὴν βόρειον Ἑλλάδα καὶ συγχρόνως θὰ προεκάλει σοβαρὰν παρακώλυσιν ἐνδεχομένης ἀποχωρήσεως τῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἐκ τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν πρὸς βορρᾶν, καὶ 2ον) Διότι οὕτω θὰ ἐκαλύπτοντο αἱ Ἀθῆναι ἐξ οἱασδήποτε ἐπιδρομῆς ἀναρχικῶν στοιχείων.

Ἡ μελέτη καὶ προπαρασκευὴ τῆς συγκροτήσεως τοιαύτης ἀνταρτικῆς ὁμάδος ἀπησχόλησεν ἀρκούντως τὴν ὀρ-

γάνωσιν, ἥτις καὶ ἀξιωματικόν της ἀπέστειλεν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξετάσεως τῶν συνθηκῶν ἐξόδου ἀνταρτικοῦ τμήματος, ὅστις μάλιστα εἶχεν τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀνταλάξῃ σκέψεις ἐπὶ τῆς ἐνεργείας ταύτης καὶ μετὰ ἡγητόρων τῆς ἀνταρτικῆς κινήσεως τοῦ ΕΛΑΣ εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην, καὶ τμῆμα κατάλληλον συνεκρότησεν, ὅπερ ἦτο παντελῶς ἕτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν. Πλὴν ὅμως καὶ πάλιν δὲν παρεσχέθη ἡ ἀναγκαία χρηματικὴ πίστωσις διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἀποσπάσματος, οὕτω δὲ καὶ ἡ προσπάθεια αὕτη ἐναυάγησεν.

Παραλλήλως πρὸς τὰς ἐνεργείας ταύτας, ἡ ὀργάνωσις προπαρασκεύαζεν ἐντατικῶς τὰ ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὰ περίχωρα ὑπάρχοντα μαχητικά της τμήματα διὰ μίαν δυναμικὴν ἐνέργειαν κατὰ τῶν κατακτητῶν.

Εἰς ἕκαστον μαχητικὸν τμῆμα, ἐκ τῶν προαναφερομένων, εἶχε προσχεδιασθῇ, μελετηθῇ καὶ ὀργανωθῇ, εἰδικὴ ἐνέργεια, ἥτις καὶ θὰ συνέβαλεν εἰς τὸ τελικὸν κτύπημα κατὰ τῶν κατακτητῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Ἀθηνῶν, ἅπαντα δὲ τὰ τμήματα εἰργάζοντο ἐντατικῶς διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸν ἰδιαίτερον ἑνὸς ἑκάστου τομέα καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου προσβολῆς τῶν διαφόρων σημείων, τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων.

Ταὐτοχρόνως ἡ ὀργάνωσις εἶχεν ἀναπτύξει καὶ πηγὰς πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν κατακτητῶν διὰ μέσων, ἅτινα ἀπ' εὐθείας διέθετε τὸ IIον γραφεῖον. Πληροφορίαι γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος διεβιβάζοντο εἰς πρόσωπα τῆς Ἀγγλικῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν: Ἀναφέρομεν μεταξὺ τούτων τὰς πληροφορίας τὰς ἀφορώσας τὰ φράγματα ναρκῶν

τῶν κόλπων Πατρῶν, Θεσσαλονίκης κλπ. ὧν διαγράμματα παρεδόθησαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ὑπηρεσίαν. Ἐπὶ πλέον ἡ ὀργάνωσις ἐξεμεταλλεύετο καὶ τὰς πληροφορίας, αἵτινες, παρείχοντο αὐτῇ ὑπὸ εἰδικῆς ἀνεξαρτήτου ὑπηρεσίας πληροφοριῶν, ἐνεργούσης πρὸς ὄφελος τοῦ Στρατηγείου τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ καλὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης πληροφοριῶν, ἡ ὀργάνωσις ἡμῶν συνέτεινε τὰ μέγιστα, διαθέσασα εἰς ταύτην, ἀρκετὸν ἀριθμὸν ἱκανῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες εἰργάζοντο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ συλλογὴν πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν κατακτητῶν.

Κατὰ μῆνα Αὔγουστον 1943 ἡ ὀργάνωσις ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μεθ' ὑπηρεσίας ἱκανῆς νὰ τὴν συνδέσῃ μὲ τὸ Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς καὶ ἐζήτησεν ὅπως τῆς δοθῇ ἡ ἔγκρισις καὶ τῇ διατεθοῦν τὰ μέσα διὰ τὴν δημιουργίαν ἀνταρτικοῦ σώματος εἰς τὴν προλεχθεῖσαν περιοχὴν Ἑλικῶνος—Κιθαιρῶνος. Τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα εἶχεν οὕτω. «Ἀντισυνταγματάρχης Γρίβας ἔχει ἕτοιμον Σῶμα δι' Ἑλικῶνα. Δύναται γίνει ἄμεσος ρίψις ὅπλων καὶ ἐφοδίων, ὅπως ἐξέλθῃ; Γνώμη μου ἐνεργήσετε δραστηρίως ἵνα συγκροτηθῇ τὸ ἀνωτέρω σῶμα, διότι ἀντιλήψεις τοῦ ἀξιωματικοῦ καθαρῶς Ἐθνικαὶ καὶ φίλαγγλοι».

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Στρατηγείου ἐν προκειμένῳ ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι. «Στρατηγεῖον δέχεται προτάσεις. Ἀνάγκη ὅπως ἔλθῃ ἀμέσως ἐπαφὴν μετὰ πλησιεστέρων Βρετανῶν ἀξιωματικῶν καὶ μετὰ συνδέσμου καὶ ὑπογράψῃ συμφωνητικόν. Nat Band. Τὸ σῶμα του τότε θ' ἀποκτήσῃ ὅλα τὰ ζητούμενα προτερήματα».

Δυστυχῶς ὅμως παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας μας δὲν

κατωρθώθη ἡ ἐπαφὴ μὲ Ἄγγλον Ἀξιωματικόν, ἀντιπρόσωπον τοῦ στρατηγείου Μέσης Ἀνατολῆς, διότι πρὸς ὅσους ἁρμοδίους ἀπετάθη ἡ ὀργάνωσις συνήντησεν σταθερὰν ἄρνησίν των, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι δὲν εἶχον σχετικὰς διαταγάς.

Μέσῳ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, διὰ δευτέρας ἐνεργείας της ἡ ὀργάνωσις ἐζήτησεν νὰ τῇ ὑποδειχθῇ ὁ ἁρμόδιος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατηγείου, καὶ ἐτόνιζεν ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ᾽ ἣν θὰ τῇ παρείχοντο τὰ κατάλληλα μέσα, τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀνταρτικῆς κινήσεως εἰς τὴν προαναφερομένην περιοχὴν θ᾽ ἀνελάμβανε προσωπικῶς ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως.

Ἀτυχῶς καὶ πάλιν οὐδεμία σαφὴς ἀπάντησις ἐδόθη ἐκ τῆς κατευθύνσεως τῆς προρηθείσης ὑπηρεσίας ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἐποχὴ αὕτη συνέπεσε μὲ τὴν ἄφιξιν εἰς Ἀθήνας τοῦ Ἄγγλου λοχαγοῦ κ. Ντόν, περὶ τὸ τέλος Ὀκτωβρίου 1943, ὅστις καὶ ἀνέλαβεν τὴν προσπάθειαν συντονισμοῦ ὅλων τῶν Ἐθνικῶν ὀργανώσεων εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἀνωτέρω λοχαγοῦ ὑπῆρξεν ἡ διενέργεια συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῶν Ὀργανώσεων, καὶ ἡ ὑπογραφὴ πρωτοκόλλου, κατὰ τὸν Νοέμβριον 1943, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ Ἐθνικαὶ ὀργανώσεις «Χ», ΡΑΝ, ΕΔΕΣ, ΕΔΕΜ, ΕΚΟ, ΕΔ, καὶ ΤΡΙΑΙΝΑ, ἐδέχοντο νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατηγείου Μέσης Ἀνατολῆς. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο, ὅπερ συνετάγη ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατηγείου τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καθώριζεν ὡς ἑξῆς τοὺς σκοποὺς τῆς συνεργασίας ὅλων τῶν Ἐθνικῶν Ὀργανώσεων. 1) Νὰ

βοηθήσωσιν οἱανδήποτε συμμαχικὴν δύναμιν εἰσβολῆς 2ον) Νὰ ἐμποδίσωσι πράξεις σαμποτὰζ ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ 3ον) Νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν ὑποχωρούντων ἐχθρικῶν στρατευμάτων καὶ νὰ προστατεύσωσι καὶ φρουρήσωσι τὴν πόλιν, εὐθὺς ὡς ἐκκενωθῇ καὶ μέχρι τῆς ἀφίξεως τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων. 4ον) Νὰ θέσωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συμμάχων μετὰ τὴν κατοχὴν ὁλόκληρον τὴν ἔνοπλον δύναμιν, ἣν διέθετον αἱ ὀργανώσεις. 5ον) Νὰ ὀργανώσωσιν ὑπηρεσίαν πληροφοριῶν καὶ 6ον) Ν᾿ ἀναγνωρίσωσι τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς ὡς Ὑπάτην ἀρχήν, διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀγῶνος, καὶ νὰ ὁρκισθῶσιν ὑπακοὴν εἰς οἱανδήποτε διαταγήν. Κατόπιν τούτου ὁ λοχαγὸς Ντὸν ἀνεχώρησεν διὰ Κάϊρον ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν σχετικὴν ἔγκρισιν τοῦ Στρατηγείου Μέσης Ἀνατολῆς, πρὸς ἔναρξιν συντονισμένης πλέον δράσεως τῶν Ἐθνικοφρόνων Ὀργανώσεων.

Προηγουμένως, μὲ τὴν κατάρρευσιν τῆς Ἰταλίας, κατὰ Σεπτέμβριον 1943, ἡ ὀργάνωσις κατέβαλεν ἐντόνους προσπαθείας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν οἰκονομικῶν πόρων πρὸς ἀγορὰν Ἰταλικοῦ ὁπλισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ἐμπόριον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐνηργεῖτο εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Οἱ οἰκονομικοὶ πόροι οὓς διέθεσεν ἡ ὀργάνωσις προείρχοντο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἑκουσίας εἰσφορὰς ἰδιωτῶν ἢ ἀπὸ οἰκονομικὰς ἐπιτροπὰς ἐνισχύσεως τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Οὐδεμία βία ἢ πίεσις ἐξησκήθη ποτὲ ἐναντίον τινός. Τὰ γνωστὰ ἐκβιαστικὰ μέτρα ἅτινα ἐχρησιμοποίησε τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ΕΑΜ διὰ τὴν περισυλλογὴν χρημάτων ἤρχοντο εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ὑφ᾿ ἡμῶν τηρηθεῖσαν τακτικὴν εἰς τὸ Κεφάλαιον τοῦτο.

Τονίζομεν ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ ὀργάνωσις οὐδεμιῆς κρατικῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἔτυχεν.

Συγχρόνως δέ, καὶ πρὸ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἄγγλου λοχαγοῦ Ντὸν ἐπεμβάσει διαφόρων παραγόντων, κατεβλήθη προσπάθεια διὰ τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν Ἐθνικῶν Ὀργανώσεων, ἡ ὁποία καὶ τελικῶς ἐπετεύχθη ὑπογραφέντος καὶ σχετικοῦ πρωτοκόλλου ἔχοντος οὕτω. «Αἱ κατωτέρω ὑπογεγραμμέναι Ἐθνικαὶ ὀργανώσεις βεβαιοῦν ὅτι συνεργάζονται διὰ τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ θέσωσιν ἅπασαν τὴν μαχητικήν των δύναμιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Στρατηγείου Μεσης Ἀνατολῆς. Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ὀκτωμβρίου 1943. ΕΔΕΣ, ΡΑΝ, ΕΔΕΜ, ΕΚΟ, Χ, ΣΕ».

Κατὰ Δεκέμβριον 1943 ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως ἐκλήθη ἀπὸ πρόσωπα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν Ἀγγλικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τῷ ἐγνώσθη ὅτι ἐπειδὴ αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τοὺς σκοποὺς καὶ τὴν δυναμικότητα τῆς ὀργανώσεως ἦσαν πολὺ καλαί, ὑπῆρχεν ὅλη ἡ διάθεσις, ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ὀργανώσεως μὲ ὑλικὰ μέσα καὶ πρὸς τοῦτο θὰ ὑπεδεικνύοντο τὰ κατάλληλα πρόσωπα μεθ᾽ ὧν ἡ ὀργάνωσις θὰ ἤρχετο εἰς ἐπαφήν. Πλὴν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παρεισέφρυσαν τρίτα πρόσωπα καὶ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἄμεσος ἐπαφὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως μετὰ τῶν ἁρμοδίων προσώπων.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, σχετικῶς μὲ τὴν προσπάθειαν τῆς ὀργανώσεως, ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς, θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τούτου τὴν δύναμίν της καὶ ἀναλάβῃ μίαν ἀποστολήν, ἡ γνώμη τῆς

ὀργανώσεως εἶναι ὅτι ἡ ἀποτυχία ὅλων τῶν προσπαθειῶν ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι, παρὰ τὰς ἐπελθούσας ἀρχικὰς ἐπαφάς, τόσον τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς ὀργανώσεως, ὅσον καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν Ἀγγλικῶν ὑπηρεσιῶν, συνέχεια τῶν ἐπαφῶν δὲν ἐπετεύχθη, διότι πρόσωπα, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἦσαν ἀντίθετοι πρὸς τὸ Ἐθνικὸν ἔργον τῆς ὀργανώσεως καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἦτο ἐμπεπιστευμένη ἐν Ἀθήναις ἡ ἁρμοδία κίνησις, ἀντέδρασαν συστηματικῶς εἰς τοῦτο. Φαίνεται ὅτι εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀπήρεσκεν ἡ συμμετοχὴ τῆς ὀργανώσεως εἰς τὴν δημιουργουμένην ἀνταρτικὴν κίνησιν, τοῦτο δ' ἄλλως τε, ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ὅλης τακτικῆς, ἡ ὁποία ἠκολουθήθη ἀπὸ ὡρισμένην μερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, τακτικῆς, ἥτις ἐστρέφετο ἐναντίον παντὸς Ἐθνικοῦ στοιχείου, ἀποπειρωμένου νὰ συγκροτήσῃ ἀνταρτικὰς ὁμάδας εἰς τὰς διαφόρους Ἑλληνικὰς περιοχάς.

Εὑρισκόμεθα ἤδη εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὀργάνωσις ΕΑΜ—ΕΛΑΣ, ἀφίνει νὰ φανῇ ἔκδηλος ὁ σκοπὸς τοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξάγει. Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἀρχίζει μὲ μίαν ἀγρίαν τρομοκρατίαν ἡ ὁποία ἐξαπολύεται ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς πόλεις, τὰ χωρία καὶ τὴν ὕπαιθρον, καὶ ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ τὴν ἐξόντωσιν, διὰ παντὸς μέσου, παντὸς πραγματικὰ Ἐθνικόφρονος στοιχείου, τὸ ὁποῖον βραδύτερον θὰ ἦτο ἱκανὸν ν' ἀντιδράσῃ ἐναντίον τῶν ἰδιαιτέρων σκοπῶν τῶν κομμουνιστῶν.

Ἐθνικαὶ ἀνταρτικαὶ ὁμάδες, ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον, ἐξοντώνονται καὶ διαλύονται, ἐθνικόφρονες ἀξιωματικοὶ καὶ πολῖται οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν εἰς τὰς ὁμάδας ταύτας, αἰχ-

μαλωτίζονται, ἐξευτελίζονται, φονεύονται καὶ γενικῶς καθίστανται ἄχρηστοι νὰ συνεχίσουν τὴν περαιτέρω Ἐθνικὴν δρᾶσίν των. Πόλεις καὶ χωρία παραδίδονται σκοπίμως εἰς τὸν ἐμπρηστικὸν δαυλὸν τοῦ κατακτητοῦ, διὰ τῆς δολοφονίας ἑνὸς ἢ δύο μεμονωμένων Γερμανῶν στρατιωτῶν.

Ὁ φοβερὸς ἐφιάλτης τῆς τρομοκρατίας πτερυγίζει παντοῦ ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐκβιασμῶν, ἀπαγωγῶν, αἰχμαλωσιῶν, καὶ δολοφονιῶν, αἱ ὁποῖαι συντείνουν εἰς τὴν πλήρη δυστυχίαν ἑνὸς λαοῦ, εἰς συμπλήρωμα τῶν τρομοκρατικῶν καὶ καταστρεπτικῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας ἐφήρμοζον οἱ βάρβαροι κατακτηταί.

Ἐδῶ εὑρίσκεται ἡ αἰτία τοῦ ὅτι μέρος τῆς δραστηριότητος τῆς Ἐθνικῆς ὀργανώσεως κατὰ τοῦ κατακτητοῦ, ἐστράφη εἰς τὸ ν' ἀτιμετωπίζῃ τὸν ἐξοντωτικὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον εἶχεν κηρύξῃ τὸ ΕΑΜ ἐναντίον παντὸς ὑγιῶς σκεπτομένου Ἕλληνος.

Οὕτως, ἐνῷ ὁ ἀγὼν ἐξεκίνησεν ὡς καθαρῶς ἐθνικὸς ἀπελευθερωτικός, κατέληξε νὰ καταπέσῃ εἰς τὸ ἐπίπεδον ἑνὸς ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐντέχνως ὑπεδαύλιζεν ὁ κατακτητὴς διὰ τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον του, τόσον διὰ τῆς προπαγάνδας του, ὅσον καὶ διὰ τῆς ἀμφιρρόπου στάσεώς του, καὶ διὰ τὸν ὁποῖον σπαραγμόν κύριοι ὑπαίτιοι εἶναι οἱ ἰθύνοντες τοῦ ΕΑΜ, ἐφ' ὅσον πρῶτοι ἤρξαντο χειρῶν ἀδίκων,

Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1943, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ λοχαγοῦ Ντὸν διὰ Κάϊρον καὶ ἐν ἀναμονῇ ὁριστικῶν ὁδηγιῶν ἀπὸ τὸ Στρατηγεῖον Μέσης Ἀνατολῆς, αἱ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικαὶ Ὀργανώσεις ἐργάζονται ὑπὸ συγκροτηθὲν ἑνιαῖον ἐπιτελεῖον, ὅπερ ἀνέλαβε τὴν μελέτην σχεδίων

διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῇ περιοχῇ Ἀττικῆς ἐναντίον παντὸς ἀναρχικοῦ στοιχείου, 2ον) διὰ τὴν συγκρότησιν ἀνταρτικῶν ὁμάδων εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς ὑπαίθρου καὶ 3ον) διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς κινήσεως τοῦ ἐχθροῦ εἰς περίπτωσιν ἀποχωρήσεώς του ἐξ Ἑλλάδος ἢ ἐνεργείας συμμαχικῶν ἀποβατικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀκτάς. Ἡ συνεργασία αὕτη τῶν Ἐθνικῶν Ὀργανώσεων διήρκεσεν μέχρι τῆς ἡμέρας ἀποστολῆς ἀντιπροσώπων εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Λιβάνου κατ' Ἀπρίλιον 1944.

—ΔΕΥΤΕΡΑ ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Λιβάνου αἱ ὀργανώσεις «Χ», ΡΑΝ, ΕΚΟ καὶ ΣΕ, ἀντεπροσωπεύθησαν διὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Βεντήρη, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπετεύχθη πλήρης συμφωνία μεταξὺ τῶν δύο δυναμικῶν ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῶν Ὀργανώσεων «Χ» καὶ ΡΑΝ, ὑπογραφέντος πρὸς τοῦτο σχετικοῦ πρωτοκόλλου, ἔχοντος οὕτω:

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ «ΡΑΝ» ΚΑΙ «Χ»

Ι. Κοινῇ ἀποφάσει τῶν ὀργανώσεων ΡΑΝ καὶ Χ ἑνοποιεῖται ἡ διοίκησις τῶν μαχίμων αὐτῶν μονάδων διὰ τὴν κοινὴν ἐκπαίδευσιν καὶ δρᾶσιν. Κατὰ τὰ λοιπὰ (ἐσωτερικὴ διοίκησις, ἐφοδιασμὸς, στρατολογία κλπ.) ἀμφότεραι αἱ ὡς ἄνω ὀργανώσεις τηροῦσι πλήρη τὴν αὐτοτέλειά των.

ΙΙ Πρὸς τοῦτο:

α) Ὁρίζεται Διοικητὴς τῶν μαχίμων τμημάτων ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Γρίβας μὲ πλήρη δικαιοδοσίαν ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν, συνεργασίαν καὶ τακτικὴ χρησιμοποίησιν αὐτῶν.

β) Θὰ βοηθῆται ὁ ἀνωτέρω διοικητὴς ὑπὸ ἐπιτελείου ἀποτελουμένου ἐξ Ἀξιωματικῶν ἀμφοτέρων τῶν ὀργανώ-

ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ

σεων. Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦτο, περιωρισμένης συνθέσεως, περιλαμβάνει Ιονκαὶ ΙΙΙον γραφεῖα.

ΙΙΙ Τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου ἐνεργείας ἀναθέτομεν εἰς τὸν ἀντ)ρχην Γρίβαν

ΙΥ. Ὁ κίνδυνος τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ πατρὶς ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἀξιωματικούς μας πνεῦμα ἐξαιρετικῆς δραστηριότητος καὶ ζήλου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατασσομένων.

8 - 4 - 1944

Διὰ τὴν ΡΑΝ	Διὰ τὴν Χ
(ὑπογραφὴ)	(ὑπογραφὴ)
ΒΕΝΤΗΡΗΣ	ΓΡΙΒΑΣ

Ἡ συμφωνία αὕτη ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἀφ᾽ ἧς στιγμῆς ὡρίσθη Στρατιωτικὸς Δ)τὴς Ἀττικῆς.

Ἑκάστη τῶν ὀργανώσεων Χ καὶ ΡΑΝ, ἐπανέκτησε τότε τὴν αὐτοτέλειάν της καὶ εἰργάζετο δι᾽ ἴδιον λογαριασμόν ὑπὸ τὰς διαταγὰς πάντοτε τοῦ Στρατιωτικοῦ Δ)τοῦ Ἀττικῆς.

Τὸν Μάϊον τοῦ 1944 ἡ μεγάλη μᾶζα τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου προσβλέπει μετὰ ἱερᾶς συγκινήσεως πρὸς τὸ συγκληθὲν εἰς Λίβανον συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμάτων καὶ ὀργανώσεων καὶ ἀναμένει ἐκεῖθεν τὴν λῆξιν τοῦ σπαράσσοντος τὰς Ἑλληνικὰς σάρκας ἐμφυλίου πολέμου.

Ἡ ὀργάνωσις, καὶ μαζὺ μὲ αὐτὴν ὅλαι αἱ εἰς τὴν Ἑλλάδα μαχητικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀπελευθερωτικαὶ Ἐθνικαὶ Ὀργανώσεις, ἀναμένουν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸ χαριόσυνον ἄγγελμα τῆς συμφιλιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, τὴν πραγματοποίησιν Ἐθνικῆς Ἑνότητος καὶ τὴν λῆψιν ὁδηγιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ

καθώριζον τὸν τρόπον ἐνεργείας κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, καὶ τὴν ἀποστολὴν ὑλικῶν μέσων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐνεργείας ταύτης.

Τυπικῶς βέβαια ἡ συμφιλίωσις καὶ ἡ Ἐθνικὴ ἑνότης εἶχον πραγματοποιηθῆ εἰς τὸν Λίβανον, ἀλλὰ ἡ κακοπιστία τῆς μιᾶς ἐκ τῶν συμφιλιωθεισῶν μερίδων ἀναβάλλει ἐπὶ ὁλοκλήρους μῆνας τὴν οὐσιαστικὴν ἀποκατάστασιν· τῆς συνεργασίας ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, καὶ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἑνιαίας προσπαθείας κατὰ τῶν Γερμανῶν.

Ἀντὶ τοῦ πλήρους συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐθνικῶν ὀργανώσεων, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη ἡ ἀδικαιολόγητος καὶ ἀντεθνικὴ ἐπίθεσις τοῦ ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, κατὰ τῶν ἄλλων Ἐθνικῶν ὀργανώσεων, καὶ ἰδίᾳ κατὰ τῆς ἡμετέρας ὀργανώσεως, φυσικῶς ἄλλως τε, δεδομένου ὅτι αὕτη ἀπετέλει τὴν δυναμικωτέραν καὶ καλλίτερον ἐξοπλισμένην ἐθνικὴν ὁμάδα, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐπίθεσις αὕτη ἐκδηλοῦται ὑπὸ διαφόρους μορφὰς καὶ ἰδίᾳ διὰ δολοφονιῶν, ἐξαφανίσεων, ἐκβιασμῶν καὶ συκοφαντιῶν (ὅρα παράρτημα I). Ἡ λέξις «προδότης» εἶχε χάσει τὴν πραγματικὴν αὐτῆς ἔννοιαν, ἐσήμαινε δὲ πάντα μαχητικὸν ἢ δυναμικὸν ἀξιωματικὸν καὶ πολίτην, ὅστις ἔδρα ἐθνικῶς ἔξω τοῦ κύκλου ΕΑΜ— ΕΛΑΣ— ΕΠΟΝ—ΟΠΛΑ, ὡς ἐὰν ὁ ἐθνικὸς ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν ν᾽ ἀπετέλη μονοπωλειακὸν εἶδος τοῦ Κ.Κ.Ε., ὡς ἐὰν ἁρμοδιότερα παντὸς ἄλλου, διὰ νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν συμμαχικὴν προσπάθειαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἦσαν τὰ διεθνιστικὰ στοιχεῖα διαφόρων φυλετικῶν προελεύσεων, τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν πρώτων ἐχρησιμοποίουν αἱ κομμουνιστικαὶ ὀργανώσεις.

Κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τοῦ 1944 ἡ ὀργάνωσις καταβάλλει ἀπεγνωσμένας προσπαθείας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἀγοράν, ἐκ τοῦ ἐμπορίου, ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν, ἐπὶ τῇ προόψει τῆς προσεχοῦς καταρρεύσεως τῶν γερμανικῶν δυνάμεων κατοχῆς. Αἱ ἀγοραὶ αὗται πραγματοποιοῦνται διὰ χρημάτων, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀποκλειστικῶς ἐξ ἰδιωτικῶν πηγῶν, τῇ βοηθείᾳ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συγκροτηθεισῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐπιτευχθείσης ἐπὶ τέλους, κατὰ Σεπτέμβριον 1944, τῆς πλήρους Ἐθνικῆς ἑνότητος εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ διορισθέντος ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ὡς Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς τοῦ Στρατηγοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου, ἡ ὀργάνωσις ἔσπευσεν ἐκ τῶν πρώτων νὰ θέσῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τούτου τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ τὴν ἐντολὴν σχηματισμοῦ τοῦ 1ου Συν)τος Πεζικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, συμπαραλαβοῦσα εἰς τὴν συγκρότησιν τούτου καὶ τὰς μαχητικὰς ὁμάδας τῶν πολιτικῶν ὀργανώσεων ΕΔ καὶ ΕΚ.

Τὸν Διορισμὸν τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς ἐγνώρισεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου διὰ τοῦ ἀκολούθου τηλεγραφήματος, ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ὀργανώσεως, ὅπερ ἐλήφθη τὴν 16-8-44 «Ἐθνικὴ Ἕνωσις ἀπολύτως ἀναγκαία. Δι' ἐπίτευξιν σκοποῦ ὡρίσαμεν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Ἀττικῆς. Σᾶς διαττάσομεν ἐκτελέσητε διαταγάς του ὅταν κληθῆτε διὰ στρατιωτικὴν ἐνέργειαν».

Εἰς ἔνδειξιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν δυναμικότητα τῆς ὀργανώσεως ὁ στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ἀττικῆς διὰ τῆς

ὑπ᾽ ἀριθ. 35)8-9-44 διαταγῆς του, ἀνέθεσεν εἰς αὐτὴν τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν μαχητικοῦ ἀποσπάσματος εἰς τὴν περιοχὴν Μεσογείων διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀποστελλομένου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὁπλισμοῦ πρὸς ἐξοπλισμὸν τῶν ἐν Ἀθήναις τμημάτων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς προοριζομένων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐννόμου τάξεως εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς προβλεπομένης ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν.

Ἡ ἀποστολὴ αὕτη, παρὰ τὰς συναντηθείσας ἀπειραρίθμους δυσχερείας, ὡς ἐκ τῆς ἀγρύπνου παρακολουθήσεως τοῦ κατακτητοῦ καὶ τῆς ἀντιδράσεως τῶν κομμουνιστικῶν στοιχείων τῆς περιοχῆς, ἐπέτυχε πλήρως, τοῦ παραληφθέντος ὁπλισμοῦ μεταφερθέντος εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀπωλείας καὶ παραδοθέντος ἐξ ὁλοκλήρου ἀσφαλῶς εἰς τὴν διαταχθεῖσαν Ὑπηρεσίαν.

Ἐκ τοῦ ἀποσταλέντος ὁπλισμοῦ οὐδὲν περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ὀργανώσεως, ἁπάντων τῶν παραληφθέντων ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν διατεθέντων ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Σωμάτων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς.

Κομμουνιστικὰ στοιχεῖα ἠθέλησαν νὰ ἀντιδράσωσιν εἰς τὴν παραλαβὴν τοῦ ὁπλισμοῦ. Ἔνοπλον τμῆμα τούτων ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ ἀποσπάσματος εἰς τὸν χῶρον ἀποβιβάσεως τοῦ ὁπλισμοῦ. Οἱ ἐπιτεθέντες ἔλαβον ἕνα καλὸν μάθημα, τραπέντες εἰς ἐπαίσχυντον φυγήν, ἀφοῦ ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀγῶνος τοὺς νεκρούς των καὶ ἕνα αὐτόματον ὅπλον.

Πλὴν τοῦ ὁπλισμοῦ τὸ ἀπόσπασμα τῆς ὀργανώσεως παρέλαβε **καὶ τρεῖς Ἄγγλους ἀξιωματικοὺς μετὰ**

ἀσυρμάτων. Τούτους, ἡ ὀργάνωσις ἀφοῦ μετέφερεν εἰς Ἀθήνας, ἀπέκρυψε ἐπὶ 48ωρον ὁπότε οὗτοι ἀνεχώρησαν διὰ τὴν ἀποστολὴν ἥτις τοῖς ἀνετέθη ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν, καὶ οἱ σκοποὶ τοῦ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, εἶνε πλέον κατάφωροι. Ἐπιδιώκεται ἡ πάσει θυσίᾳ κατάληψις τῆς ἀρχῆς καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου. Πρὸς τοῦτο αἱ καταβαλλόμεναι, προσπάθειαί του δύνανται νὰ διακριθοῦν 1ον) εἰς τὴν ἐξόντωσιν, παντὸς Ἐθνικόφρονος δυναμικοῦ στοιχείου, δυναμένου ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὰ σχέδιά του. 2ον) Εἰς τὴν ἄρνησιν καὶ κώφευσιν πρὸς πᾶσαν διαταγὴν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς, ἡ ὁποία τυχὸν περιορίζει τὸ πεδίον δράσεώς του (ὅρα παράρτημα II). Σαφὲς τούτου παράδειγμα ἡ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἄρνησις τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ διορισθέντος Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς καὶ ἡ αἰσχρὰ τούτου συκοφάντησις. 3ον) Εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς δυστυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἐξασκουμένης τρομοκρατίας, ἧς ἀποτέλεσμα ἡ ἀπόκρυψις τροφίμων, ἡ ἔλλειψις πάσης ἀσφαλείας τῶν ἀτόμων, ἡ πρόκλησις θηριώδους συμπεριφορᾶς τῶν βαρβάρων κατακτητῶν, ἐκδηλωθείσης δι' ἀπειραρίθμων τυφεκισμῶν καὶ ἐμπρησμῶν. Ἦτο ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τοῦ ΚΚΕ νὰ ὑπάρχουν περισσότεροι δυστυχεῖς καὶ ἔπρεπε νὰ ἐξευρεθῇ κάθε τρόπος δημιουργίας των.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον φθάνομεν εἰς τὰ λυπηρὰ ἐπεισόδεια τοῦ Θησείου. Πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχάς των οἱ ἰθύνοντες τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ διὰ νὰ φθάσουν μέχρι τοῦ κέντρου τῆς

πόλεως, ὅπου τοὺς ἀνέμενεν ἡ τελικὴ ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν των, διατάσσουν τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιοχῆς τοῦ Θησείου, ἡ ὁποία παρενετίθετο ὡς ἐμπόδιον εἰς τὸν δρόμον των, λόγῳ τῆς ἐκεῖ καταπληκτικῆς ὑπεροχῆς τῶν ἐθνικοφρόνων στοιχείων καὶ διότι ἐκεῖ ἀκριβῶς ἡ παρατηρουμένη ἀντίδρασις ἦτο περισσότερον ὠργανωμένη ἀπὸ τὰς ἄλλας περιοχὰς τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὁ πολὺς ἐθνικόφρων κόσμος κατελήφθη ἀνοργάνωτος. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συμπλοκῶν Θησείου (ὅρα παράρτημα III), ὅπερ ὑπῆρξεν ἡ νίκη τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος ἐναντίον τῶν σκοτίων σκοπῶν τοῦ Κ. Κ. Ε. προεκάλεσε τὸ ἀπέραντον πεῖσμα τοῦ τελευταίου καὶ τὴν ἄτιμον ἐκστρατείαν συκοφαντίας του κατὰ τῆς ὀργανώσεως «Χ».

Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπέφυγαν καμίαν συνεργασίαν ὑπόπτου περιεχομένου, διὰ ν' ἀχθοῦν εἰς τὸν τελικόν των σκοπόν, οἱ ὁποῖοι συμπεριέλαβον εἰς τὰς τάξεις των καὶ Γερμανοὺς καὶ Ἰταλοὺς καὶ Βουλγάρους ἀκόμη, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς Διεθνιστικῆς μορφῆς τοῦ ἀγῶνός των, ἐχρησιμοποίησαν τὰ ὅπλα τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς ὕβρεως, ἐκεῖ ποῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν μὲ τὰ ὅπλα τῆς βίας καὶ τῆς καταστροφῆς.

Αἱ σοβαρώτεραι κατηγορίαι των ἐναντίον μας ἀναφέρονται 1ον) εἰς δῆθεν συνεργασίαν μας μετὰ τῶν κατακτητῶν καὶ 2ον) εἰς δῆθεν συνδρομὴν ἐκ μέρους μας εἰς τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη. Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀπαντῶμεν διὰ συγκεκριμμένων γεγονότων εἰς τὰ παραρτήματα IV καὶ V, ἀφορώντων ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς διώξεις καὶ ἀπωλείας τῶν μελῶν μας ἀπὸ τὸν κατα-

κτητήν, ἀφ' ἑτέρου δὲ σειρὰν περιπτώσεων συνεργασίας τοῦ Κ.Κ.Ε. μετ' αὐτοῦ. Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ ὀργάνωσις οὐδεμίαν ὑπηρεσιακὴν σχέσιν ἔσχε ποτὲ μὲ τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη. Δὲν προτιθέμεθα νὰ κατηγορήσωμεν ἢ νὰ ὑπεραμυνθῶμεν τῆς θέσεως τῶν ἀξιωματικῶν ἐκείνων, οἵτινες εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπηρετήσουν εἰς τὰ Τάγματα. Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἔργον ἡμῶν, οὔτε τῆς παρούσης στιγμῆς. Ὅταν τὰ πάθη κοπάσουν, ἄλλοι, ἁρμοδιώτεροι ἡμῶν, θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τοὺς κρίνουν. Ἡμεῖς ὡς ὀργάνωσις, θεωροῦσα ἑαυτὴν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὰ κελεύσματα ταύτης, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ἐπράξαμεν. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς μὴ συνεργασίας μας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη, διαπραγματευόμεθα εἰς τὸ παράρτημα VI.

Δὲν ἐσυνηθίσαμεν ν' ἀπαντῶμεν εἰς τὰς συκοφαντικὰς ὕβρεις καὶ τοὺς ἀνοήτους δημοκοπικοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ καὶ τοῦ ΚΚΕ. Θὰ ἦτο μειωτικὸν δι' ἡμᾶς νὰ ἐρχώμεθα εἰς διαρκῆ ἀντιπαράστασιν καὶ εἰς δημοσιογραφικοὺς διαπληκτισμοὺς μὲ τὸν «Ριζοσπάστην» καὶ «Ἀπελευθερωτὴν», τὰ δημοσιογραφικὰ κατασκευάσματα τοῦ ΚΚΕ. Θὰ ἦτο ἐξευτελιστικὸν δι' ἡμᾶς ν' ἀπαντῶμεν στῆθος πρὸς στῆθος εἰς τὸν ὑβρεολογικὸν χείμαρρον, ποῦ διακρίνει τὰς κομμουνιστικὰς προκηρύξεις καὶ τὴν ἀδικαιολόγητον δημοσιογραφικὴν πολεμικὴν «τῶν ἀπελευθερωτῶν» τῆς ἀναρχίας.

Θὰ ἦτο μωρὸν ἐκ μέρους μας νὰ συναναμίξωμεν τὸν ἄκρατον Ἐθνικόν μας πατριωτισμὸν μὲ τὸν παράδοξον

πατριωτισμὸν τῶν φειδομένων τῆς Βουλγαρικῆς ἀκεραιότητος ὀπαδῶν τῆς Γ' Διεθνοῦς, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν εἰς τὴν ἀνεκδιήγητον θέσιν νὰ παραδώσουν καὶ Ἑλληνικὰ ἀκόμη ἐδάφη εἰς τὴν Βουλγαρικὴν ἀδηφαγίαν.

Παραθέτομεν κατωτέρω, ἄνευ σχολίων, προκήρυξιν τῆς ἐφημερίδος «Δημοκρατία», δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 25 φύλλον τῆς 7)10)1944 ἐν Θεσσαλονίκῃ.

«Ἀδέλφια, ἡ ὥρα τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ μας εἶναι κοντά. Ἡ συμφωνία τοῦ Πετριτσίου ποῦ ὑπογράφηκε ἀπὸ τὸ σύντροφό μας Γιάννη Ἰωαννίδη τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τὸ σύντροφο Ντοῦσαν Δασκάλωφ τοῦ Κ.Κ. τῆς Βουλγαρίας στὶς 22 Ἰουλίου 1943, πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ. Ὁ προστάτης μας Στάλιν θὰ ἐπιδιώξη κατὰ τό σύμφωνο αὐτὸ νὰ περιλάβη ὅλα τὰ παιδιά του ὡς τὸν Ὄλυμπο στὶς ἀγκάλες τῆς Σλαυϊκῆς μητέρας.

Πολεμῆστε τὸν προδότη Ζέρβα, τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας, τοὺς πλουσίους, τοὺς ἐμπόρους, πολεμῆστε ὅλους γιὰ νὰ μὴ συμμαχήσουν μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἐναντίον μας καὶ νὰ μὴ ἐμποδίσουν τὴν ἕνωσι ὅλων τῶν προλεταρίων ἐδῶ καὶ ἐκεῖθε ἀπὸ τὰ σύνορα».

Θεσσαλονίκη 12 Σ)βρίου 1944

Τὸ σύμφωνον τοῦ Πετριτσίου δημοσιευθὲν εἰς παράνομον ἔντυπον τῆς Ὀργανώσεως Π.Α.Ο., ἔχει οὕτω:

«Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἑλλάδος καὶ τὸ Κομμουν. Κόμμα Βουλγαρίας ὕστερα ἀπὸ τὴν διάλυσι τῆς Κομμουν. Διεθνοῦς, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὴν ὡς τώρα πολιτικὴ γραμμὴ ταύτης καὶ τὶς τελευταίες ὁδηγίες της καὶ μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐργασθοῦν μὲ τὸν σκοπὸ γιὰ τὴν ταχύτερη καὶ ἀποτελεσματικώτερη δρᾶσί του μὲ τελικὸ σκοπὸ τὴν ἐγκαθίδρυ-

σι στὴ Βαλκανική, Ἕνωση Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, καὶ νὰ λύσουν γιὰ πάντα τὶς διαφορές ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς, ἀποφασίζουν μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τους ποὺ ὑπογράφουν τὸ Σύμφωνο αὐτό. α) Τοῦ συντρόφου Γιάννη Ἰωαννίδη ἐκ μέρους τοῦ ΚΚΕ καὶ β) τοῦ συντρόφου Ντούσα Δασκάλωφ ἀπὸ μέρους τοῦ ΚΚΒ, τὰ ἑξῆς:

1) Τελικὸς σκοπὸς καὶ τῶν δύο κομμάτων καθορίζεται ἡ ἐγκαθίδρυσις εἰς τὴ Βαλκκνικὴ **«Ἕνωσις Σ.Σ. Δημομοκρατιῶν»** ποῦ θὰ περιλαμβάνῃ τὴν Ἑλλάδα, τὴν Μακεδονία τὴν Βουλγαρία καὶ τὴ Σερβία.

2) Τὸ ΚΚΕ καὶ τὸ ΚΚΒ εἶναι ἐλεύθερα νὰ κανονίσουν τὴν τακτικὴ τῆς δράσεώς τους γιὰ νὰ φθάσουν στὸν τελικὸ σκοπὸ ὅπως αὐτὰ νομίζουν καλλίτερα.

3) Γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν συνόρων ἀπὸ βορρᾶ καὶ τὰ δύο κόμματα θὰ ἐργασθοῦν ὥστε τὰ σύνορα τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Σερβίας νὰ πιάνουν τὸν Δούναβι ποταμὸ μὲ τέλος τὰ βόρεια τοῦ Φιοῦμε στὴν Ἀδριατική.

4) Στὴν Βουλγαρία θὰ δοθῇ διέξοδο ἐδαφικὴ ἀπὸ τὸ Αἰγαῖο.

5) Ἡ Σταμποὺλ καὶ τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελίων θὰ ἀποτελέσουν ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον Δημοκρατίαν ὑπὸ τὸν ἔλογχον τῆς ΕΣΣΔ Ρωσσίας.

Ἡ Μακεδονία, Ἑλληνική, Βουλγαρικὴ καὶ Σερβικὴ δηλαδὴ ἡ χώρα ποῦ περιλαμβάνεται μέσα στὸ ποτάμι Νέστο, τὸ ὄρος Ροδόπη, τὸ ὄρος Ρίλος. τὸ ὄρος Ὀσνίκοφ—Σὰρ (Σκάρδος) ἀπὸ Β. τὰς Ἀλβανικὰς Ἄλπεις καὶ τὴν Πίνδο ἀπὸ Δυσμάς, τὸ ὄρος Ὄλυμπος καὶ τὸ Αἰγαῖο ἀπὸ Νότο μὲ τὴν νῆσο Θάσο θὰ ἀποτελέσουν ἀνεξάρτητο αὐ-

τόνομο Σοβιετικὴ Δημοκρατία μέσα στὴν ΕΣΣΔ τῆς Βαλκανικῆς.

Ἐπίσημος γλῶσσα θὰ εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Βουλγαρική.

Τὸ σύμφωνο αὐτὸ διατυπώθηκε Ἑλληνικὰ καὶ Βουλγαρικά.

Πετρίτσι 12 Ἰουλίου 1943

Γιὰ τὸ ΚΚΕ Γιάννης Ἰωαννίδης
Γιὰ τὸ ΚΚΒ Ντούσαν Δασκάλωφ

Ἡ συμφωνία αὐτὴ ἀνανεώθηκε κατὰ τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ 1944 διὰ τῆς ὑπογραφῆς νέου ἐξωφρενικοῦ συμφώνου μεταξὺ Κάλτσεφ, ἐκπροσώπου τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ ΕΑΜ ἐκπροσωπουμένου διὰ τοῦ Ἀνδρέα Τζίμα εἰς Καρυδιὲς Ἐδέσσης.

Τὸ σύμφωνον ἔχει οὕτω:

1) Αἱ ἐπαρχίαι Κιλκίς, Παιωνίας, Ἀλμωπίας, Ἐδέσσης, Ἐορδαίας, Φλωρίνης, καὶ Καστορίας ἐκχωροῦνται ἀπὸ τὸ Ε.Α.Μ.-ΕΛΑΣ, ὡς ζώνη δράσεως τοῦ Σ.Ν.Ο.Φ. (ἀπελευθερωτικὸ μέτωπο Βουλγαρίας).

2) Τὸ Σ.Ν.Ο.Φ. ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεκτείνη τὴν ἀκτῖνα δράσεώς του καὶ εἰς ἄλλες νοτιότερες ἐπαρχίες ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐξασφάλισι πλήρους κυριαρχίας στὶς ἀνωτέρω ἐπαρχίες.

3) Ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς κατοχῆς τῆς Μακεδονίας παίρνει τὴν ὑποχρέωσι νὰ καταλάβη τὰ ἀστικὰ κέντρα Μακεδονίας ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀναχώρησι τῶν Γερμανῶν καὶ τὴν παράδοσι τούτων εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε.Α.Μ.

4) Ἀποφασίζει ἀπὸ κοινοῦ Ε.Α.Μ. καὶ Σ.Ν.Ο.Φ. τὴν

δημιουργίαν αὐτονόμου Μακεδονικοῦ Κράτους Σοβιετικῆς Ἑνώσεως τὸ ὁποῖον θὰ ζητήση νὰ μπῆ κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τῆς Ρωσσίας.

5) Διὰ τὴν ἐνίσχυσι Ε.Α.Μ.—Σ.Ν.Ο.Φ. ἀναλαμβάνεται ἡ ὑποχρέωσις τῆς πλαισιώσεως ἱδρυθησομένης εἰς Καϊμακ— Σαλὰν Διεθνοῦς Μεραρχίας διὰ Βουλγάρων ἀξιωματικῶν καὶ ἐφοδιασμοῦ ταύτης διὰ πυρομαχικῶν.

6) Νὰ φροντίσουν οἱ Βούλγαροι διὰ τὴν κατασυκοφάντησι παντὸς δυναμικοῦ ἐθνικιστικοῦ στοιχείου παρὰ ταῖς ἀρχαῖς κατοχῆς ὥστε νὰ μὴν ἀναπτυχθῆ ἐθνικιστικὴ κίνησις.

Τέλος καθιερώθη κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ὡς σημαία τῆς Σοβιετικῆς Δημοκρατίας Μακεδονίας, ἡ Βουλγαρικὴ τοιαύτη μὲ ἀντίθετον φορὰν τῶν χρωμάτων καὶ μὲ ἀστέρα εἰς τὸ κέντρον. Τοιαύτη ἤδη σημαία ὑψώθηκε εἰς τὴν Ἀρδαίαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ε.Α.Μ.

Σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως τὴν περικοπὴν τῆς παραγρ. 6 τοῦ συμφωνητικοῦ «κατασυκοφάντησι παντὸς δυναμικοῦ Ἐθνικιστικοῦ στοιχείου κ.τ.λ.». Εἶναι ἡ τακτικὴ τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε τὸ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς, προδίδον εἰς τοὺς κατακτητὰς πᾶν δυναμικὸν ἐθνικιστικὸν στοιχεῖον. Εἰς ἀπόδειξιν τούτου ἀναφέρομεν ἓν καὶ μόνον περιστατικὸν μεταξὺ πολλῶν πράκτορες τοῦ Κ.Κ.Ε. παρηκολούθουν ἐπὶ συνεχεῖς ἑβδομάδας τοὺς οἰκείους τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως Χ, καταζητουμένου ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀνεκάλυπτον τὸ κρυσφήγετόν του. Ἀρνεῖσθε τὸ τοιοῦτον κύριοι τοῦ Κ.Κ.Ε. ; Ἔχομεν στοιχεῖα νὰ σᾶς τὸ ἀποδείξωμεν.

Εἶναι ἡ ἰδία τακτικὴ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ νῦν, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, κατασυκοφαντοῦν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πᾶν δυναμικὸν ἐθνικιστικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἐμπόδιον εἰς τοὺς ἀνοσίους σκοπούς του.

Ἀπέναντι τούτων οἱ ὁποῖοι δὲν ἀναγνωρίζουν Ἑλληνικὴν πατρίδα, ἀπέναντι τούτων οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἱδρύσεως μιᾶς διεθνοῦς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως παραδίδουν Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, ποτισμένας μὲ ποταμοὺς αἱμάτων, εἰς τὴν Βουλγαρικὴν θηριωδίαν, ἱστάμεθα ΗΜΕΙΣ. Τὸ σύνθημά μας ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε ἡ **Μεγάλη Ἑλλάς.**

Διότι ὑπὸ τὴν αἰγίδα μιᾶς τοιαύτης Ἑλλάδος ἡ φυλή μας θὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ εὐτυχής. Διότι κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν μιᾶς τοιαύτης Ἑλλάδος ὅλαι αἱ τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου θὰ κατορθώσουν νὰ ὀρθοποδήσουν, νὰ ἀνοικοδομήσουν τὰ ἐρείπια καὶ νὰ ἐπιτύχουν καλύτερον ἐπίπεδον ζωῆς. Διότι κατ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπον μόνον τὸ Ἔθνος μας θὰ ἐπανεύρῃ τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἱστορικὸν δρόμον του μεταξὺ τῶν ἄλλων ἡνωμένων ἐθνῶν. Διότι μίαν τοιαύτην Ἑλλάδα ἐπιθυμοῦν οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι, ὡς ἐγγύησιν τῆς ἀσφαλείας, τῆς τάξεως, καὶ τῆς εἰρήνης εἰς τὸν ζωτικὸν χῶρον τῆς Μεσογείου.

Ὀνειρεύθημεν τὴν Μεγάλην αὐτὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ τὰ χάρτινα ὀκτὼ ἑκατομμύρια λογχῶν τοῦ Μουσσολίνι ἐστράφησαν ἐναντίον μας. Τὴν ὀνειρεύθημεν ὅταν ἡ σιδηρόφρακτος στρατιὰ τῶν Γερμανῶν Οὔννων ἐξώρμα κατὰ τῶν νώτων τοῦ ἀπησχολημένου εἰς τὴν Ἀλβανίαν στρατοῦ μας.

Τὴν ὀνειρεύθημεν ὅταν ἡ κραταιὰ σύμμαχός μας Μεγ. Βρεττανία διεξῆγε μόνη τὸν σκληρὸν πόλεμον κατὰ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τοῦ ἄξονος.

Τὴν ὀνειρεύθημεν ἀκόμη καὶ ὅταν τὰ πλήγματα τῶν κατακτητῶν ἀπεμύζων καὶ τὰς τελευταίας σταγόνας τοῦ αἵματος τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν.

Βλέπομεν τώρα, ποὺ οἱ γενναῖοι σύμμαχοί μας πατοῦν καὶ πάλιν τὸ ἔδαφος, τῆς χθὲς ἀκόμη δούλης πατρίδος μας, ὅτι τὸ ὄνειρόν μας αὐτὸ ζωντανεύει καὶ λαμβάνει σᾶρκα καὶ ὀστᾶ. Εἴμεθα περισσότερον παρά ποτε ἐνστερνισμένοι μὲ τὴν ἰδέαν τῆς Μεγάλης καὶ εὐτυχισμένης Ἑλλάδος καὶ ὑποσχόμεθα ὅτι, μέχρι τῆς τελικῆς πραγματοποιήσεώς της θὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα μας, τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ποὺ θεωροῦμεν τὸν ἀνώτερον καὶ ἱερώτερον σκοπὸν τῆς ζωῆς μας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1ον

ΑΔΙΚΟΠΡΑΓΙΑΙ ΤΟΥ «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ» ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Α) ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑΙ

α) Δολοφονίαι

1) Τὴν 17.11.43 ἐξετελέσθη ἔξωθι τῆς παρὰ τὸ Κολωνάκι οἰκίας του, ὁ εὔελπις Ρογκᾶκος Ἠλίας.

2) Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1943, ἐδολοφονήθη παρὰ τὴν ὁδὸν Μομφεράτου, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀνθ)στοῦ Μπαρκούρα, μέλους τῆς ἡμετέρας ὀργανώσεως.

3) Τὴν 11.12.43 ἐξετελέσθη κατὰ θηριώδη τρόπον ὁ ὁπλίτης τῆς ὀργανώσεως Μπαγιάτης Ἰωάννης.

4) Τὴν 12.1.44 ἐδολοφονήθη ἔξωθι τοῦ καταστήματος τοῦ πατρός του, εἰς τὰ ἄνω Πετράλωνα, ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Ζαφείρης Γεώργιος.

5) Τὴν 12.1.44 ἐξετελέσθη κατὰ θηριώδη τρόπον ὁ εὔελπις Γλεγλᾶκος, ἐν Πειραιεῖ.

6) Τὴν 10.2.44 ἐξετελέσθησαν κατὰ θηριώδη τρόπον ἐν Ταμπουρίοις, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ ἀρτοποιοῦ Σπυριδάτου Μιχαήλ, ὁπλῖται τῆς ὀργανώσεως ἡμῶν.

7) Τὴν 25.3.44 ἐξετελέσθη παρὰ τὴν ὁδὸν Παπαδιαμαντοπούλου, πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς συζύγου του. ὁ λοχαγὸς πεζικοῦ Μανωλᾶκος Κων)νος, διότι δὲν ἐδέχθη νὰ

συνεισφέρῃ εἰς τὸν διενεργούμενον ἔρανον τοῦ ΕΑΜ.

8) Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1944 ἀπήχθη ἐκ τῆς παρὰ τὸν Ν. Κόσμον οἰκίας του ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Λεβέντης Γεώργιος.

9) Τὴν 23.4.44 ἐδολοφονήθη ἀγρίως εἰς Κοκκαλάδικα (Σφαγεῖα) ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Περδίκης Ἠλίας (Ἁγία Μαρκέλλα).

10) Τὴν 12.6.44 ἐδολοφονήθη παρὰ τὸ τέρμα Ἱπποκράτους ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Καραμιχάλης Λουκᾶς (ὁδὸς Κάλβου) καθ' ἣν στιγμὴν ἀνήρχετο ἐπὶ τοῦ Λεωφορείου.

11) Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1944 ἐξετελέσθη ἔξωθι τῆς ἐν Καλλιθέᾳ οἰκίας του ὁ εὔελπις Δημητριάδης, στέλεχος τῆς ὀργανώσεως.

12) Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1944 ἐδολοφονήθη εἰς τὴν ὁδὸν Βουλῆς ὁ Γυφτοδῆμος Δημήτριος.

13) Τὴν 22.7.44 ἐξετελέσθη εἰς τὸ Μοναστηράκι ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Περιστεριώτης Παῦλος (Αἰγάλεω 17).

14) Τὴν 25.7.44 ἐδολοφονήθη εἰς Παγκράτι ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Λιάγγας Μαρῖνος (Ἁγία Φωτεινὴ-Μέτς).

15) Τὴν 26.7.44 ἐδολοφονήθη ὁμοίως εἰς Κοκκαλάδικα ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Πολίτης Γεώργιος (Ἁγίου Ὄρους 36).

16) Τὴν 21.8.44 ἐδολοφονήθη παρὰ τὴν ὁδὸν Φιλολάου ὁ ὁπλίτης Ντεβὲς Ἰωάννης (Θρυασίων 19).

17) Τὴν 25.8.44 παρεσύρθησαν εἰς ἐνέδραν ὑπὸ τοῦ ΕΛΑΣ καὶ ἐδολοφονήθησαν εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ὀρφέως οἱ ὁπλῖται ἡμῶν Πίπας Εὐθύμιος, Πίπας Βασίλειος, ἐτραυματίσθησαν οἱ Κώτσου Κ. καὶ Κουμαρᾶς Εὐάγγ. καὶ ἀπήχθη εἰς Νέα Σφαγεῖα ὁ Στεφάνου Ἰωάννης.

18) Τὸν Αὔγουστον 1944 ἀπήχθη καὶ ἐσφάγη ὁ ἀνθ)στὴς Κολλάρος Ἀνδρέας.

19) Τὸν Αὔγουστον 1944 ἐξετελέσθησαν παρὰ τὸ Μὲτς καὶ ἔξωθι τῆς οἰκίας των κατὰ θηριώδη τρόπον οἱ ἀδελφοὶ Περράκη καὶ ὁ Στέλιος Φελλουτζῆς ὑπὸ ὀπαδῶν τοῦ ΕΛΑΣ φερόντων **Γερμανικὰς στολάς.**

20) Τὴν 8.9.44 παρὰ τὰς τρεῖς Γεφύρας Ἄνω Πετραλώνων ἐδολοφονήθη ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Μπέσης Ἐλευθέριος (Ἄνω Πετράλωνα).

21) Τὴν 20.9.44 ἐδολοφονήθη ὄπισθεν τοῦ ἐργοστασίου Ἀεριόφωτος ὁ Βασίλειος Παραρᾶς (Σπύρου Πάτση 30), διότι ὁ υἱός του ἀνῆκεν εἰς τὴν ἡμετέραν Ὀργάνωσιν.

22) Τὴν 27.9.44 ἀπήχθη ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Ταμπουράκης Κων]νος (Ἡλία Πουλοπούλου). Βάσιμοι πληροφορίαι φέρουν αὐτὸν ὡς ἐκτελεσθέντα.

23) Τὴν 9.10.44 ἐξετελέσθη παρὰ τοὺς Ἁγίους Ἀσωμάτους ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Σολδᾶτος Νικόλαος (Χλωρίδος 9).

24) Τὴν 24.10.44 πέντε ἔνοπλοι τοῦ «ΕΛΑΣ» εἰσῆλθον εἰς τὴν παρὰ τὰ Πετράλωνα οἰκίαν τοῦ κ. Σοφιανοπούλου (Καλλισθένους 7) καὶ ἐδολοφόνησαν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν οἰκείων του τὸν Παπαδόπουλον Σπ. ἀνήκοντα εἰς τὸ «ΕΔΕΣ», ἀπήγαγον δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Νικόλαον μέλος τῆς ὀργανώσεως ἡμῶν.

β) Ἀπόπειραι.

1) Τὸν Σ]βριον 1943 ἐγένετο δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἐναντίον τοῦ Κουράκου Γ. ἐντὸς τοῦ ἐν Ταμπουρίοις κα-

ταστήματός του μὲ ἀποτέλεσμα τὸν σοβαρώτατον τραυματισμὸν τούτου καὶ τῆς κόρης του.

2) Τὸν Νοέμβριον 1943 ἐτραυματίσθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Μαυρομιχάλη διὰ χειρομβομβίδος τρεῖς ὁπλῖται ἡμῶν καθ' ἣν στιγμὴν ἐνέγραφαν Ἐθνικιστικὰ συνθήματα εἰς τὸν τοῖχον.

3) Τὴν 15.12.43 ἐγένετο δολοφονικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ ἐφέδρου Λοχαγοῦ Ἀρβανίτη Νικολάου ἐντὸς τῆς οἰκίας του μὲ ἀποτέλεσμα τὸν σοβαρὸν τραυματισμὸν τοῦ συγγάμβρου του.

4) Τὸν Ἰανουάριον 1944 ἐγένετο δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἐναντίον τοῦ Σπυροπούλου Σ. ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν Ν. Κοκκινιὰν καταστήματός του μὲ ἀποτέλεσμα τὸν σοβαρὸν τραυματισμόν του.

5) Τὴν 9.2.44 ἐγένετο ἀπόπειρα δολοφονίας παρὰ τὴν Ἁγ. Μαρκέλαν ἐναντίον τοῦ ὁπλίτου ἡμῶν Ἀρτινοῦ Γεωργίου. Οἱ δολοφόνοι ἐχρησιμοποίησαν αὐτόματα μὲ ἀποτέλεσμα τὸν σοβαρὸν τραυματισμὸν τοῦ Ἀρτινοῦ Γ.

6) Τὸν Μάρτιον 1944 ἐγένοντο δύο δολοφονικαὶ ἀπόπειραι παρὰ τὴν Πλατεῖαν Κολιάτσου καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Γκύζη ἐναντίον τοῦ λοχαγοῦ πεζικοῦ Τσίχλη Γεωργίου στελέχους τῆς ὀργανώσεως ἡμῶν, ἄνευ ἀποτελέσματος.

7) Κατὰ μῆνα Αὔγουστον 1944 ἐγένετο δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἐκ μέρους ὁμάδος 7 ἀνδρῶν τῆς ΟΠΛΑ ἐναντίον τῶν 1) ὑπ]γοῦ πεζ. Ἀσημακοπούλου Μιχαὴλ 2) ὑπ]γοῦ πεζ. Παπαγεωργίου Ἀναστασίου, 3) ὁπλίτου Θεολογίτου Βασιλείου, παρὰ τὴν ὁδὸν Θησείου, ἄνευ ἀποτελέσματος·

8) Τὴν 10.8.44 ἐγένετο δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἐν Πει-

ραιεῖ ἐναντίον τῶν ὁπλιτῶν ἡμῶν Μπουγιούρα καὶ Ἀγραφιώτη. Οὗτοι κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν τραυματισθέντες σοβαρῶς.

9) Τὴν 21.8.44 ἐγένετο δολοφονικὴ ἀπόπειρα παρὰ τὸ Παγκράτι ἐναντίον τοῦ ἀνθ]γοῦ πεζικοῦ Κάζου Ἀνδρέα. Οὗτος τραυματισθεὶς σοβαρῶς ἔπεσε χαμαί, ὁπότε οἱ δολοφόνοι ἔρριψαν ἐναντίον του τρεῖς χαριστικὰς βολάς. Οὗς τος ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος φέρων 9 σοβαρὰ τραύματα.

10) Τὴν 11.10.44 ἐγένετο δολοφονικὴ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως παρὰ τὴν στάσιν Μακρυγιάνη ὑπὸ ὁμάδος 20-30 ἀνδρῶν τοῦ ΕΛΑΣ δι' αὐτομάτων καὶ χειροβομβίδων· ἐτραυματίσθησαν 1 ἀξιωματικὸς καὶ δύο ὁπλῖται τῆς ὀργανώσεως.

11) Τὴν 31.10.44 τρεῖς ἔνοπλοι τοῦ ΕΛΑΣ ἀπεπειράθησαν νὰ δολοφονήσουν εἰς τὴν πλατεῖαν Θησείου τὸν ὁπλίτην τῆς ὀργανώσεως Χάσκαρην Γ. ὅστις καὶ ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος.

12) Τὴν 6.11.44 πέντε ἔνοπλοι τοῦ ΕΛΑΣ ἀπεπειράθησαν νὰ δολοφονήσουν παρὰ τὴν ὁδὸν Βασιλ. Σοφίας καὶ Κουμπάρη τὸν Ὑπ]γὸν πεζικοῦ Παπαδόπουλον Ὅμηρον ἐξερχόμενον τῆς οἰκίας του, πυροβολήσαντες κατ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ τὴν ἀριστερὰν χώραν.

13) Τὴν 8.11.44 ἐγένετο δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἐναντίον τοῦ ὁπλίτου ἡμῶν Σκαπέρδα Νικολάου καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος ἔγραφεν Ἐθνικιστικὰ συνθήματα εἰς τὸν τοῖχον.

Β) ΑΠΑΓΩΓΑΙ—ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

1) Τὴν 24.9.44 ἀπήχθη ὁ Βάνιας Ἀλεξιάδης· τούτου

9-32

ἀγνοεῖται ἡ τύχη. Βάσιμοι πληροφορίαι φέρουν τοῦτον **ὡς ἐκτελεσθέντα.**

2) Τὴν 30.9.44 ἀπήχθη ὑπὸ τοῦ «ΕΛΑΣ» Γκύζη ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Εὐμορφούλης Κ. **Τούτου ἡ τύχη ἀγνοεῖται.**

3) Τὴν 2.10.44 ἀπήχθησαν ὑπὸ τοῦ «ΕΛΑΣ» Γκύζη οἱ Καραμιχάλης Κ. καὶ Καροῦσος Γεώργιος. Οὗτοι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι μετὰ διήμερον ἀφοῦ ἐξυλοκοπήθησαν ἀγρίως.

4) Τὴν 2.10.44. ἀπήχθη ἐκ τῆς παρὰ τὸ Κουκάκι οἰκίας του ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Παπαδόπουλος Χαράλαμπος (Λεοσθένους 5), **οὗτινος καὶ ἀγνοεῖται ἡ τύχη.** Βάσιμοι πληροφορίαι φέρουν τοῦτον ὡς ἐκτελεσθέντα. Σημειωθήτω ὅτι ὁ ἀδελφός του ἐτυφεκίσθη παρὰ τῶν Γερμανῶν ὡς Ἐθνικιστὴς ἡ δὲ ἀδελφή του ἐφυλακίσθη ἐπὶ μακρὸν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

5) Τὴν 3.10.44 ἀπήχθησαν ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐρυπίδου καταστήματός των οἱ ὁπλῖται ἡμῶν Χρῆστος καὶ Παναγιώτης Ρήγας ὁδηγηθέντες εἰς τὸ φρουραρχεῖον «ΕΛΑΣ» Μεταξουργείου.

6) Τὴν 5.10.44 ἀπήχθη ἐκ τῆς οἰκίας του καὶ ὡδηγήθη εἰς Φρουραρχεῖον «ΕΛΑΣ» Ζωγράφου ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Σαΐτας Θεοφάνης.

7) Τὴν 5.10.44 συνελήφθη ὑπὸ τοῦ «ΕΛΑΣ» Γκύζη, ὁ Βασιλειάδης Ἰωάννης (Κουμανούδη 27) ἀφεθεὶς ἐλεύθερος τὴν ἑπομένην μετὰ ἄγριον ξυλοδαρμόν.

8) Τὴν 5.10.44 συνελήφθη ὁ Θεόδωρος Μπακόπουλος διότι ὁ υἱός του ἀνῆκεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν.

9) Τὴν 6.10.44 ἀπήχθησαν ὑπὸ τοῦ φρουραρχείου

«ΕΛΑΣ» Σεπολίων οἱ ὁπλῖται ἡμῶν Ἠλιόπουλος Ἀπόστολος, Μίχας Χαράλ. καὶ Μίχας Γεώργ. Τούτων ἀγνοεῖται ἡ τύχη.

10) Τὴν 16.10.44 συνελήφθησαν ἐν Κουκακίῳ ὑπὸ τοῦ «ΕΛΑΣ» Κουκακίου ὁ Συν]ρχης Παπαδημητρακόπουλος Χρῖστος καὶ ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Μητρόπουλος Ἀριστείδης. Οὗτοι ἀφέθησαν ἐλεύθεροι αὐθημερόν.

11) Τὴν 7.10.44 συνελήφθη παρὰ τὴν Λεωφόρον Ἀμαλίας ὑπὸ τοῦ ΕΛΑΣ Γούβας ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Ζερβουδάκης Γεώργιος ἀφεθεὶς ἐλεύθερος μετὰ 8ήμερον.

12) Τὴν 7.10.44 ἀπήχθη ἐκ Χαλανδρίου ὁ Διοικητὴς τοῦ τμήματος τῆς ὀργανώσεως ἐν Χαλανδρίῳ Ὑπολοχαγὸς Κολόμβας Κων)ντῖνος· οὗτος ὡδηγηθεὶς εἰς Χασιὰ ἀφέθη ἐλεύθερος μετὰ 20ήμερον.

13) Τὴν 9.10.44 ἀπήχθη ἐκ τῆς παρὰ τὸ Κουκάκι οἰκίας του ὁ Λοχαγὸς Πυρ)κοῦ Βαρδάνης Δημήτριος. Οὗτος κρατηθεὶς ἐπὶ 4ήμερον ἀφέθη ἐλεύθερος τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Στρατ. Διοικητοῦ.

14) Τὴν 9.10.44 συνελήφθη εἰς τὴν Πλατεῖαν Ἀττικῆς ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Βασιλάκης Ἀπόστολος ὡδηγηθεὶς εἰς τὸ Φρουραρχεῖον ΕΛΑΣ Περιστερίου. Οὗτος ἀφέθη ἐλεύθερος τὴν ἑπομένην.

15) Τὴν 10.10.44 συνελήφθη ὁμοῦ μετὰ τῆς συζύγου του, τοῦ υἱοῦ του καὶ τῆς θυγατρός του ἐν τῇ οἰκίᾳ των ὁ Ταγ)ρχης Σωτηριάδης. Ἅπαντες ἀφέθησαν ἐλεύθεροι πλὴν τοῦ υἱοῦ Σωτηριάδη.

16) Τὴν 10.10.44 ἀπήχθη ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους οἰκίας του ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Οἰκονόμου Δ. ὁμοῦ μετὰ τοῦ πατρός του καὶ τῆς ἀδελφῆς του.

17 Τὴν 10.10.44 ἀπήχθησαν οἱ Σκλήρης Πάρης καὶ Τσίρος Παναγιώτης μεταφερθέντες εἰς φρουραρχεῖον ΕΛΑΣ Βύρωνος. **Τούτων ἀγνοεῖται ἡ τύχη.**

18) Τὴν 14.10.44 ἀπήχθη ὑπὸ τμημάτων τοῦ ΕΛΑΣ ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Σταμπόγλης Ρ. **Τούτου ἀγνοεῖται ἡ τύχη.**

19) **Τὴν 15**.10.44 συνελήφθη ἐντὸς τῆς οἰκίας του ὑπὸ τμημάτων τῆς λεγομένης Πολιτοφυλακῆς, ὁ υἱὸς τοῦ Συνταγ)ρχου Περιβολιώτη, Κωνσταντῖνος· οὗτος ἀφέθη ἐλεύθερος αὐθημερόν.

20) Τὴν 15.10.44 συνελήφθη παρὰ τὴν ὁδὸν Βουκουρεστίου ὑπὸ ὁμάδος τοῦ «ΕΛΑΣ» ὁ Ἀνθ)γὸς Κοσιώρης Ἰωάννης. Οὗτος ἐκακοποιήθη, ἀφοῦ τοῦ ἀφαιρέθη τὸ ἐπὶ τοῦ πηλικίου του στέμμα, τὸ περίστροφόν του, καὶ τὸ πορτοφόλιόν του, καὶ ἀφοῦ τοῦ κατεξέσχισαν τὴν στολήν.

21) Τὴν 15.10.44 συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ΕΛΑΣ Γκύζη ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Γαλανάκης Πέτρος (Καλλιγᾶ 6). **Τούτου ἀγνοεῖται ἡ τόχη.**

22) Τὴν 20.10.44 συνελήφθη εἰς τὴν ὁδὸν Σίνα ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου τοῦ «ΕΛΑΣ» Ἀθηνέλη, ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Σταθόπουλος Παν. Οὗτος ὡδηγήθη εἰς τὸ Γ' Ἀστ. Τμῆμα.

23) Τὴν 26.10.44 συνελήφθη καθ' ὁδὸν ὑπὸ ὀπαδῶν τοῦ «ΕΛΑΣ» ὁ Ἀν]γὸς Κοκκώνης Ἰωάννης, κακοποιηθεὶς ἀγρίως. Οὗτος ἀφέθη μετὰ 2ήμερον ἐλεύθερος τῇ ἐπεμβάσει τῆς στρα. Δ]σεως.

24) Τὴν 26.10.44 συνελήφθη καθ' ὁδὸν ὁ Δ. Χάσκαρης ὅστις ἐδάρη ἀνηλεῶς ἐσύρετο δὲ ἐπ' ἀρκετὸν αἱμόρφυτος καὶ ἡμιλιπόθυμος εἰς τὸν συνοικισμὸν Νέων Σφα-

γείων διότι καὶ μόνον ὁ υἱὸς διέπραξε τὸ ἔγκλημα!! νὰ ἀνήκη εἰς τὴν «Χ».

25) Τὴν 26.10.44 συνελήφθη ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Μιχαὴλ Εὔστ. Οὗτος ὡδηγήθη εἰς τὸ φρουραρχεῖον παρὰ τὸν Βύρωνα. Τὰ βασανιστήρια ποὺ ὑπέστη εἶναι ἀνεκδιήγητα· τὸ σῶμά του ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν μελανόν, καὶ ἔφερεν πληγάς. Ταῦτα διεπιστώθησαν παρὰ τοῦ ἰατροῦ τοῦ Θ'. Ἀστυν. τμήματος ὡς καὶ παρὰ τοῦ ἐπιτελάρχου τῆς στρ. Δ]σεως. Οὗτος ἀφέθη ἐλεύθερος τῇ ἐπεμβάσει τῆς Ἀστυνομίας, ἀφοῦ ὑπεχρεώθη προηγουμένως ὑπὸ τῶν βασανιστῶν του νὰ ὑπογράψῃ κατάθεσιν, ἣν συνέταξαν οὗτοι καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρονται ἑκατοντάδες φόνων διαπραχθέντων δῆθεν ὑπὸ τούτου καὶ ἀξιωματικῶν τῆς ὀργανώσεως.

26) Τὴν 27.10.44 συνελήφθη ὑπὸ ὀπαδῶν τοῦ «ΕΛΑΣ» ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Τσέκας Γ. καὶ ὡδηγήθη εἰς τὸ φρουραρχεῖον Βύρωνος ξυλοκοπηθεὶς κατὰ τὸν ἀγριώτερον τρόπον. Οὗτος ἀφέθη ἐλεύθερος κατόπιν ἐνεργειῶν μας.

27) Τὴν 27.10.44 συνελήφθη καθ' ὁδὸν ὁ ὁπλίτης μας Ξύδης Ν. ὅστις παρελήφθη παρ' ἀστυνομικῶν μεταφερθεὶς εἰς τμῆμα ἀλλοδαπῶν.

28) Τὴν 28.10.44 συνελέφθη καθ' ὁδὸν ὁ Δραμιτινὸς Δημ. ὅστις καὶ ἐκακοποιήθη ἀγρίως. Οὗτος διεσώθη ὑπὸ προσδραμόντων ἀστυνομικῶν μεταφερθεὶς αἱμόρφυτας εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

29) Τὴν 30.10.44 συνελήθθη παρὰ τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους ὁ ὑπ]γὸς πεζικοῦ Ἀσημακόπουλος Μιχαήλ· οὗτος ἐκακοποιήθη κατὰ τὸν ἀγριώτερον τρόπον τόσον καθ'

ὁδόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ Α΄.Σ.Σ. τοῦ »ΕΛΑΣ» ἀφεθεὶς ἐλεύθερος τῇ ἐπεμβάσει τῆς στρατ. Δ]σως.

30 Τὴν 1.11.44 συνελήφθη εἰς τὴν πλατεῖαν Ψυρρῆ ἡ ἀδερφὴ ὁπλίτου ἡμῶν Στέλλα Κατεβαίνη. Αὕτη ἐξυλοκοπήθη καὶ διεπομπεύθη ἐν μέσῃ ὁδῷ εἰς βαθμὸν ἐνθυμίζοντα μεσαιωνικὴν ἐποχήν, ὡδηγήθη δὲ εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ψυρρῆ ὑπὸ συνεχὲς ξυλοκόπημα, ἀφεθεῖσα τέλος ἐλευθέρα, ἀφοῦ ἠπείλησαν ταύτην ὅτι θὰ τὴν ἐξετέλουν, μαζὺ μὲ τὴν μητέρα της ἐὰν δὲν παρέδιδε τὸν Χίτην ἀδελφόν της.

31) Τὴν 6.11.44 ἀπήγαγον τὸν ὁπλίτην ἡμῶν Ἀναστασιάδην Ἀνατ. μεταφέραντες τοῦτον εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἡλιουπόλεως. Τὸν ὑπέβαλαν εἰς φρικτὰ βασανιστήρια, εἶτα δὲ τὸν παρέδοσαν εἰς κακὴν κατάστασιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

32) Τὴν 11.11.44 συνελήφθησαν ἐν Φιλοθέῃ τρεῖς ὁπλῖται ἡμῶν ὑπὸ τοῦ «ΕΛΑΣ» καὶ ὡδηγήθησαν εἰς Καλογρέζαν. Οὗτοι ἀπηλευθερώθησαν κατόπιν ἐπεμβάσεως τῆς στρατ. Δ]σεως, ἀφοῦ ὑπεβλήθηαν εἰς βασανιστήρια. Συνεπείᾳ τῶν κακώσεων ἀπεβίωσεν ὁ Μπούφης, τὴν 16.11.44, ἕτερος παρεφρόνησεν καὶ ὁ τρίτος εὑρίσκεται εἰς κακὴν κατάστασιν.

Γ) ΕΡΕΥΝΑΙ—ΛΕΗΛΑΣΙΑΙ

1) Τὴν 16.6.44 ἔνοπλον τμῆμα τοῦ «ΕΛΑΣ» Κυψέλης εἰσήλασεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁπλίτου ἡμῶν Κονιδάρη Σπυρ. (Ἰωάννου Δροσοπούλου 27) ἀφήρεσεν οἰκιακὰ σκεύη, εἴδη ρουχισμοῦ καὶ 1 ποδήλατον.

2) Τὴν 16.6.44 εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ὑπ)γοῦ

Πυρ)κοῦ Μπερτσιάδη Νικ. (Μάρκον Μπότσαρη) ἣν καὶ ἐλεηλάτησαν.

3) Τὴν 17.7.44 ὁμὰς τοῦ «ΕΛΑΣ» εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ζαμινοῦ Ἀλεξάνδρου, ὁπλίτου ἡμῶν (Βανδώρου 3) ἣν καὶ ἐλεηλάτησεν, καὶ ἀφοῦ ἐξεδίωξεν τοὺς ἐνοίκους ἐγκατέστησεν ἐκεῖ τὸ φρουραρχεῖον Κάτω Πετραλώνων.

4) Τὴν 4.8.44 ὁμὰς τοῦ «ΕΛΑΣ» εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁπλίτου ἡμῶν Βασιλικιώτη Ἰωάννου, ἣν καὶ ἐλεηλάτησεν.

5) Τὸν Σεπτέμβριον 1944 ἡ περίφημος Ἐθνικὴ Πολιτοφυλακὴ ἐξεδίωξε ἐκ τῶν οἰκιῶν των παρὰ τὰ Πετράλωνα τὰς οἰκογενείας τῶν Ζαμινοῦ Ἀλεξ., Κονδύλη Εὐστ., Βατικιώτη Ἰωάννου τὰς ὁποίας καὶ κατέλαβεν ἀφοῦ προηγουμένως τὰς ἐλεηλάτησεν. Ὑπάρχουν καὶ ἑπομένως καὶ πρόσφυγες ἐντόπιοι οἱ ὁποῖοι δὲν ὀφείλουν τὴν δυστυχίαν των εἰς τοὺς κατακτητὰς ἀλλὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας πατριώτας.

6) τὴν 5.10.44 ἔνοπλος ὁμὰς τοῦ «ΕΛΑΣ» Κυψέλης εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁπλίτου ἡμῶν Παπαγιαννοπούλου Θεοδ. ἀφήρεσεν οἰκιακὰ σκεύη καὶ ὁμολογίας.

7) Τὴν 10.10.44 τμῆμα τοῦ »ΕΛΑΣ» εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀν)στοῦ Στεφάνου ἀφοῦ προέβη εἰς τὴν διάρρηξιν τῆς οἰκίας, ἣν καὶ ἐλεηλάτησεν, ἔθραυσεν ἅπαντα τὰ ἔπιπλα καὶ οἰκιακὰ σκεύη.

8) Τὴν 17.10.44 τμῆμα τοῦ «ΕΛΑΣ» εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀν)γοῦ Γαλιανοῦ Π. ἀφήρεσεν οἰκιακὰ σκεύη, εἴδη ρουχισμοῦ, ἐπέφερε δὲ σοβαρωτάτας φθορὰς εἰς τὰ ἔπιπλα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙον

ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ «ΕΛΑΣ» ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΘΗΣΕΙΟΥ

Ἡ περιοχὴ αὕτη ἦτο ἀνέκαθεν μία τῶν ἡσυχοτέρων συνοικιῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀποτελεῖται ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν ἀπὸ Ἐθνικόφρονα κόσμον.

Ἀφ᾽ ὅτου τὸ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ ἀπεφάσισεν νὰ καταλάβῃ βιαίως τὴν ἀρχήν, ἐφαρμόζον τὰς τρομακτικάς του μεθόδους, καὶ ἡ περιοχὴ αὕτη ὑπέστη ἀρχικῶς δολοφονικὰς ἐπιδρομὰς τῶν ὀπαδῶν τοῦ ΕΑΜ, τῶν θυμάτων ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν τούτων ἀνελθόντων εἰς 10 περίπου. Αἱ τρομοκρατικαὶ αὗται ἐπιδρομαὶ ἀντὶ νὰ μειώσουν ηὔξανον τοὐναντίον τὴν δύναμιν ἀντιστάσεως τῶν πολιτῶν τοῦ Θησείου, τοῦθ᾽ ὅπερ ἀντιληφθὲν τὸ ΕΑΜ, ἤρχισεν ἔκτοτε νὰ ἐπιτίθεται διὰ μικρῶν ὁμάδων του εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Θησείου, καὶ τέλος ἐνήργησεν κανονικὰς ἐπιθέσεις διὰ σημαντικῶν δυνάμεων ἐκ τῶν ὁποίων αἱ σοβαρώτεραι ἦσαν αἱ κάτωθι:

1ον) Εἰς τὰς 23 Σ]ρίου. Αὕτη διήρκεσεν ἀπὸ 13.30′ ὥρας μέχρι 18ης ὥρας. 2ον) Εἰς τὰς 25 Σ]βρίου. Αὕτη διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 15ης ἕως 18.30′ ὥρας. 3ον) Κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου. Αὕτη ἤρξατο ἀπὸ τῆς μεσημβρίας καὶ

διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν νύκτα πρὸς τὴν 2αν Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 11ης πρωϊνῆς τῆς 2ας Ὀ]βρίου. Τὰ αἴτια τῆς τελευταίας ταύτης συγκρούσεως, περὶ ἧς ἀνεφέραμεν δι εἰδικῆς ἀναφορᾶς μας πρὸς τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Ἀττικῆς ἦσαν τὰ κάτωθι.

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ, διετάχθη τὸ Θ΄ Ἀστυνομικὸν τμῆμα νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐντὸς τοῦ κτιρίου τοῦ Ἀσυρμάτου (Ναυτικὴ Σχολή Πολέμου) ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν συντελεσθεῖσαν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν. Περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ὥραν τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ ΕΛΑΣ ἀφοῦ ἐξεδίωξεν ἐκ τοῦ Ἀσυρμάτου τὴν Ἀστυνομίαν, ἠπείλησεν τὸν ἐκεῖ ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ Μιμῖκον, ἐξηύρισεν τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν καὶ κατέλαβε δι' ἰσχυροῦ ἐνόπλου τμήματος τὸν Ἀσύρματον. Συγχρόνως ὁμάδες τοῦ ΕΛΑΣ, ἐκχυθεῖσαι ἀπὸ διαφόρους κατευθύνσεις, ἐπροχώρουν πρὸς τὴν κεντρικὴν περιοχὴν τοῦ Θησείου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο γεγονὸς δὲν ἄφινεν πλέον οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ κατάληψις τοῦ Ἀσυρμάτου ἀπετέλει τὴν ἀφετηρίαν συνδεδυασμένης ἐνεργείας ἐναντίον τοῦ Θησείου. Ὡς ἐκ τούτου. τὰ τμήματα τῆς ὀργανώσεως ἠναγκάσθησαν νὰ καταλάβουν θέσεις πρὸς ἄμυναν καὶ ἐν ὄψει κινήσεως τῶν τμημάτων τοῦ ΕΛΑΣ πρὸς κατάληψιν τοῦ Ἀστεροσκοπείου καὶ τοῦ οἰκήματος τῆς «Παιδικῆς Στέγης». Ἡ σύγκρουσις ὑπῆρξεν ἀναπόφευκτος, συνεχίσθη δὲ καθ' ὅλον τὸ ἀπόγευμα καὶ τὴν νύκτα.

Τὴν 2αν Ὀκτωβρίου ἐπληροφορήθημεν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας ὅτι τμήματα Χωροφυλακῆς ἐπρόκειτο νὰ κατα-

λάβουν τὸ οἴκημα τοῦ Ἀσυρμάτου. Ἡ ὀργάνωσις τότ ἔδωσε διαταγήν, ὅπως, ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν τμημάτω Χωροφυλακῆς, τὰ τμήματά της ἀποσυρθοῦν καὶ συμπτη χθοῦν πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀφίνοντα τὸ ἔργον τῆς καταλή ψεως τοῦ Ἀσυρμάτου εἰς τὰ ὄργανα τῆς τάξεως. τοῦθ ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἐντὸς τοῦ Ἀσυρμάτου εἰσῆλθον μόνο τμήματα Χωροφυλακῆς οὐδεμίαν δὲ ἀνάμιξιν εἶχεν ἡ ὀρ γάνωσις εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην. Ἡ δῆθεν κατάληψις τοῦ Ἀσυρμάτου ὑπὸ τμημάτων ἡμῶν καὶ ἡ δῆθεν συνεργασία των μὲ τοὺς Γερμανοὺς εἶναι ἁπλᾶ ἀποκυήματα τῆς νοσηρᾶς φαντασίας τῶν ἀνθρώπων τοῦ ΕΛΑΣ. Τ' ἀνωτέρω διαπιστοῦνται ἀπολύτως ἀπὸ καταθέσεις εὐϋποლήπτων πολιτῶν τοῦ Θησείου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν παρισταμένων ὀργάνων τῆς τάξεως.

Ἡ συκοφαντία καὶ ἡ ἀντιστροφὴ τῶν γεγονότων εἶνε ἴδιον χάρισμα τῶν ἀνθρώπων τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ. Εἶναι οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀναισχύντως κατηγοροῦν ἡμᾶς, ὡς προκαλέσαντας τὰς σκηνὰς τοῦ Πυριτιδοποιείου. Προκαλοῦμεν τούτους νὰ μᾶς ἀναφέρουν τὸ ὄνομα ἔστω καὶ ἑνὸς ὁπλίτου ἡμῶν, ὃν ἀνεγνώρισαν κατὰ τὴν σύγκρουσιν ταύτην.

4ον) **Εἰς τὰς 8 καὶ 9 Ὀκτωβρίου.** Ἡ ἐπίθεσις αὕτη ὑπῆρξεν ἡ σοβαρωτέρα ὅλων καὶ διήρκεσεν ἄνευ διακοπῆς ἀπὸ 14.30 ὥρας τῆς 8ης μέχρι τῆς 18ης ὥρας τῆς 9ης Ὀκτωβρίου, ὁπότε καὶ ἔληξεν κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ. Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν ταύτην ὁ ΕΛΑΣ ἐχρησιμοποίησεν δυνάμεις, ἃς συνεκέντρωσεν ἐξ ὅλων τῶν περιοχῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ὁποίων οἱ ἴδιοι

κομμουνισταὶ ἀνεβίβαζον τὸν ἀριθμὸν εἰς 1500 περίπου ἄνδρας.

Καὶ ἤδη ἐρωτῶμεν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ΕΛΑΣ.

Πρὸς τί αἱ ἀπρόκλητοι ἐπιθέσεις σας ἐναντίον τοῦ Θησείου;

Διατὶ συνεκεντρώσατε κατὰ τὰς τελευταίας ἐπιθέσεις σας ἐναντίον τοῦ Θησείου τόσας δυνάμεις, ἃς μετεφέρατε ἐξ ἄλλων περιοχῶν;

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν Θησείου ἡ ὀργάνωσις Χ δὲν διέθετεν εἰ μὴ ἐλαχίστας δυνάμεις, αἵτινες μόλις ἐπήρκουν διὰ νὰ ἀμυνθῶμεν τῆς ζωῆς μας, ἡ ὁποία εὑρίσκετο ἐν κινδύνῳ ἀπὸ τοὺς δολοφόνους ὀπαδούς σας. Τὰς δυνάμεις ταύτας τὰς ἐγνωρίζατε καλῶς ἀπὸ τοὺς πράκτορές σας καὶ τοὺς «Φράξια» τοὺς ὁποίους κατορθώσατε νὰ ἔχετε ἐντὸς τοῦ τμήματος τοῦ Θησείου καὶ τοὺς ὁποίους ἀπεκαλύψαμεν.

Περιῆλθεν εἰς χεῖράς μας μία ἀναφορὰ πρὸς ὑμᾶς ἑνὸς τῶν πρακτόρων σας, τοῦ Α02 ἐν τῇ ὁποίᾳ, πλὴν τῶν ἄλλων περιλαμβάνεται καὶ πλῆρες σχεδιάγραμμα τῶν ἀμυντικῶν θέσεών μας ἐν τῇ περιοχῇ Θησείου. Ὁ εὐσυνείδητος! οὗτος πράκτωρ σας, ὀνομαζόμενος **Παπακωνσταντίνου Ἀλέξανδρος,** μόνιμος ὑπολ)γὸς Πεζικοῦ, καὶ ὅστις ὡμολόγησε τὴν πρᾶξίν του, δὲν ἠρκέσθη μόνον νὰ σᾶς μεταδίδῃ πληροφορίας, ἀλλ' ἠθέλησεν ἐπὶ πλέον νὰ σᾶς κατατοπίσῃ καλύτερον ἐπὶ τῶν θέσεών μας, ἵνα καλύτερον κατευθύνετε τὰς δολοφονικὰς σφαίρας σας. Ὁ ἐπαίσχυντος οὗτος πράκτωρ σας ἀναγράφει ἐν τῇ ἀναφορᾷ του ὅτι ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ ΕΑΜ ὁ ἀνθ)γὸς Πεζικοῦ **Καραδήμας Ἰωάν.**

'Αρχηγοὶ τοῦ ΕΛΑΣ!! Διατὶ τὰς δυνάμεις τοῦ γενναίου Α'. Σ.Σ. τοῦ ΕΛΑΣ δὲν τὰς ἐχρησιμοποιήσατε κατὰ τοῦ κατακτητοῦ, ἀλλὰ τὰς ἐστρέψατε ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικιστῶν;

Διεπράξατε οὕτω διπλοῦν ἔγκλημα κατὰ τῆς Πατρίδος· οὐ μόνον δὲν ἐκτυπήσατε τὸν κατακτητήν, ἀλλὰ ἠμποδίσατε καὶ τὰς εὐαρίθμους δυνάμεις ἃς διεθέταμεν, ἀπορροφηθείσας καὶ διασπασθείσας δι' ἰδίαν ἡμῶν ἄμυναν ἐκ τῶν δολοφονικῶν σφαιρῶν σας, νὰ στραφῶσι κατὰ τοῦ κατακτητοῦ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1944, ὅταν ἀκόμη ὁ κατακτητὴς δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψει τὰς Ἀθήνας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 43 Διαταγήν του ἣν καὶ ἐκοινοποίησε διὰ τοῦ Θ'. Ἀστυν. τμήματος καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν τῶν μονάδων Θησείου τοῦ ΕΛΑΣ, ἣν καὶ παραθέτομεν κατωτέρω:

ΔΙΑΤΑΓΗ

Ὑπερτάτη ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει ὅπως σταματήσῃ ἡ ἀδελφοκτόνος σύγκρουσις μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ΕΛΑΣ. Ἀντιπρόσωπος τοῦ Στρατ. Διοικητοῦ Ἀττικῆς ἐπισκεφθεὶς τὸν Διοικητὴν τῶν μονάδων τοῦ ΕΛΑΣ Θησείου, ἔλαβε παρὰ τούτου τὴν ρητὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὰ τμήματά του δὲν θὰ βάλωσι καθ' ἡμῶν. Εἰς τοῦτον καὶ ὁ ὑποφαινόμενος ἔδωσε τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι δὲν θὰ κάμωμεν χρῆσιν πυρῶν παρά, ἐὰν ἀναγκασθῶμεν νὰ ἀμυνθῶμεν, ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε ἐνεργήσαμεν.

Ἀπαιτῶ ὅπως τηρηθῇ ἡ ὑπόσχεσίς μας καὶ πρὸς τοῦτο ἐντέλλομαι τὰ κάτωθι:

1) Τὰ τμήματα θὰ παραμείνωσιν εἰς ἃς θέσεις εὑρίσκονται, ἐν αὐστηρᾷ ἐπιφυλακῇ.

2) Ἀπαγορεύω τὴν χρῆσιν πυρὸς πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ᾿ ἅς,

α) Τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ κινηθῶσιν ἐπιθετικῶς πρὸς τὰς ἡμετέρας θέσεις.

β) Τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ βάλωσι δραστικῶς καθ᾿ ἡμῶν.

Ἡ παροῦσα νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματιποὺς καὶ ὁπλίτας καὶ ποιοῦμαι ἔκκλησιν πρὸς τὰ πατριωτικά των αἰσθήματα διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ αὐστηρὰν τήρησιν τῆς παρούσης. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς σκλαβιᾶς πρέπει νὰ χαλυβδώσωσι τὰς ψυχὰς καὶ νὰ μᾶς εὕρουν ὅλους ἡνωμένους ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1944

Γ. Γρίβας

Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ἡ ὀργάνωσις ἐκοινοποίησε διὰ τηλεβόα πρὸς ὅλα τὰ τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ τὴν κάτωθι προκήρυξιν :

ΟΜΙΛΕΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ Χ ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ «ΕΛΑΣ»

Ἐδώσατε νὴν ὑπόσχεσίν σας στὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ πρὶν λίγη ὥρα ὅτι δὲν θὰ βάλετε ἐναντίον μας οὔτε θὰ μὰς προκαλέσετε.

Ἐδώσαμεν καὶ ἐμεῖς τὴν ἰδίαν ὑπόσχεσιν καὶ θὰ τὴν τηρήσωμεν.

Ζητοῦμεν καὶ ἀπὸ σᾶς τὸ ἴδιον

Εἶναι καιρὸς ἀκόμη νὰ σκεφθῶμεν ὅλοι μσς ὅτι ὁ ἀδελφοκτόνος πόλεμος ὠφελεῖ μόνον τὸν Γερμανοβούλγαρον κατακτητήν.

Ἀρκετὸ αἷμα χύθηκε ὡς τώρα ἀδίκως.

Ἂς σκεφθοῦμε τὲς δάφνες τῆς Ἀλβανίας ποὺ δρέψαμε μαζὶ ἑνωμένοι ἐναντίον τοῦ εἰσβολέως καὶ ἂς δώσωμεν τὰ χέρια.

Γιὰ σφραγίδα τῆς συμφωνίας αὐτῆς ζητᾶμε νὰ σταματήσουν αἱ συλλήψεις καὶ νὰ ἀφήσετε ἐλευθέρους νοὺς ὀπαδούς μας, πρᾶγμα ποὺ καὶ ἐμεῖς θὰ κάμουμε ἀμέσως γιὰ τοὺς δικούς σας ποὺ εἰς ἀντίποινα συλλάβαμε.

Σᾶς προσκαλοῦμε νὰ φωνάξουμε ὅλοι μαζύ.

Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ ἑνότης,

Ζήτω ἡ Μεγάλη Ἑλλάς.

Ποίαν ἀπήχησιν εἶχον αἱ ἐπικλήσεις μας αὗται πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ ΕΛΑΣ, ἐμφαίνεται ἐκ τῶν κάτωθι :

Α) Οὗτοι οὐ μόνον δὲν ἀπέσυραν τῆς δυνάμεις των ἐκ τῆς περιοχῆς Θησείου, ἀλλὰ καὶ ἐξηκολούθουν νὰ τὰς ἐνισχύουν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς 10ης Ὀκτωβρίου, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῆς κάτωθι ὑπ' ἀριθ. 48)10—10—1944 ἀναφορᾶς μας πρὸς τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητήν.

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω ὅτι κατὰ πληροφορίας τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ Παγκρατίου ἐνισχύουν καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν τὰ ἔναντι ἡμῶν τμήματα τῆς περιοχῆς Πλάκας.

Ὁμοίως ἐνισχύονται δι' ἀνδρῶν καὶ πυρομαχικῶν ἅπαντα τὰ ἔναντι ἡμῶν τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ περιοχῆς Πετραλώνων καὶ λοιπῶν τμημάτων ὡς ἀνέφερον ἡμῖν ο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἡμετέρων ἐν ἐπαφῆφυλακίων.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. Α. Π. 155)9—10—1944 Δ)γῆς ὑμῶν τοιαύτη ἐνέργεια τῶν ὀπαδῶν τοῦ ΕΛΑΣ εἶναι ἀδικαιολόγητος, παρακαλῶ δὲ ὅπως ἐπέμβητε καὶ ματαιωθῇ τυχὸν ἐκ μέρους των σχεδιαζομένη ἐπίθεσις ἥτις προβλέπω ὅτι θὰ εἶναι αἱματηροτάτη, ἡ δὲ εὐθύνη οὐδόλως θέλει βαρύνει ἡμᾶς, οἵτινες χθὲς διὰ πολλοστὴν φορὰν ἐτείναμεν ἐγκαρδόως χεῖρα συμφιλιώσεως ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ὑποβαλλομένων σήμερον ἀναφορῶν μας.

Διὰ νὰ παύσουν τελείως αἱ προκλήσεις καὶ διὰ νὰ καθορισθοῦν σαφῶς αἱ εὐθῦναι διὰ τυχὸν παράβασιν τῶν ὑμετέρων Δ)γῶν, παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξητε τὸ ταχύτερον καὶ ἐγκατασταθοῦν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ὀπαδῶν τοῦ ΕΛΑΣ μικρὰ φυλάκια Χωρ)κῆς ὑπὸ καταλλήλους ἀξιωμα-

τικοὺς μὲ τὴν ἐντολήν ὅπως προλαμβάνουν πᾶσαν ἀντιβαίνουσαν πρὸς τὰς ὑμετέρας διαταγὰς ἑκατέρωθεν ἐνέργειαν, καὶ τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι αὐτόπται μάρτυρες τῶν γεγονότων,

Τὴν τοιούτην πρότασίν μας ὑπεβάλαμεν προφορικῶς ὑμῖν χθὲς διὰ τοῦ ἀποσταλέντος ἡμῖν Συν)ρχου κ. Σακελλαροπούλου, παρακαλοῦμεν δὲ ὅπως υἱοθετηθῇ καὶ πραγματοποιηθῇ, εἰ δυνατόν, ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Γ. Γρίβας

Β) Τὰ τμήματα τοε ΕΛΑΣ ἐπροκάλουν ἡμᾶς διὰ πυρῶν καὶ τοῦ τηλεβόα.

Σχετικὸν τὸ κάτωθι Δελτίον Συμβάντων ὅπερ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Στρατ. Δ)σιν.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ 10—10—44

1) Περὶ ὥραν 16ην ὥραν ἡμέτερον φυλάκιον παρὰ τὴν ὁδὸν Τριῶν Ἱεραρῶν, ἐδέχθη πυρὰ (4—5 πυροβολισμοὶ) ἐκ τῆς κατευθύνσεως τῆς γεφύρας Πουλοπούλου· τὸ ἡμέτερον φυλάκιον δὲν ἀπήντησεν.

2) Τὴν 17ην καὶ 20΄ ὥραν σκοπὸς τοῦ ἡμετέρου φυλακίου Ἀστεροσκοπίου ἐβλήθη ἐκ τῆς κατευθύνσεως ὁδοῦ Δημοφῶντος διὰ πυρῶν τυφεκίου (3—4 πυροβολισμοί). Τὸ ἡδέτερον φυλάκιον δὲν ἀπήντησεν.

———

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΥ

ΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΤΗΤΟΥ

1) Τὴν 22—10—42 εἴς τινα διαδήλωσιν μελῶν τῆς ὀργανώσεως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς κηρύξεως τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου συνελήφθη ὁ Κουρουπὸς Σπυρ. Οὗτος κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν.

2) Κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 1942 συνελήφθη ὑπὸ τῶν Εερμανῶν ὁ Δημ. Κουρουπὸς μέλος τῆς ὀργανώσεως, ὡς ἀνήκων εις ἀντιγερμ ινικὴν ὀργάνωσιν. Οὗτος καταδικασθεὶς μετεφέρθη εἰς Γερμανίαν.

3) Τὴν 24—4—43 συνελήφθη ὑπὸ Ἰταλῶν ὁ Καροῦσος Γεώρ· μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἀνήκει εἰς ὀργάνωσιν στρεφομένην ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ.

4) Οἱ Γερμανοὶ τὴν 25—3—43 ἐπεχείρησαν νὰ συλλάβουν εἰς τὰς οἰκίας των 6 ἀξιωματικοὺς τῆς ὀργανώσεως. Ἡ ἀπόπειρά των ἀπέβη ἄκαρπος- καὶ, τοῦτο διότι ἅπαντα τὰ στελέχη τῆς ὀργανώσεως λόγῳ τῆς ἀπηνοῦς διώξεώς των ἐκ μέρους τῶν κατακτητῶν δὲν διέμενον εἰς τὰς οἰκίας των.

5) Τὴν 3—8—43 συνελήφθη ὑπὸ Ἰταλῶν ὁ λοχαγὸς τοῦ πυρ)κοῦ Τούμπας. Οὗτος ἀπεφυλακίσθη 8—4—44.

6) Τὸν Νοέμβριον 1943 συνελήφθη παρὰ τῶν Γερμανῶν παρὰ τὸ Κουκάκι ὁ ὁπλίτης ἡμῶν Παπαδόπουλος Θεμιστοκλῆς ὅστις ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ χειροβομβίδα. **Οὗτος καταδικασθεὶς εἰς θάνατον ἐτυφεκίσθη τὴν 10 Ἰανουαρίου 1944.**

7) Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον 1943 συνελήφθη ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀνωτέρω Δέσποινα Παπαδοπούλου, ὡς ἀνήκουσα εἰς τὴν ὀργάνωσιν. Αὕτη ἐφυλακίσθη ἐπὶ μακρόν, ἀποφυλακισθεῖσα μὲ τὴν εἴσοδον τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς Ἀθήνας.

8 Τὴν 2—1—44 συνελήφθησαν παρὰ Ἰταλῶν στρατιωτων οἱ ὁπλῖται τῆς ὀργανώσεως Τόγκας Δημήτριος καὶ Κυριακοῦ Νικόλαος, διότι κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1943 εἶχον ἀγοράσει ἓν κιβώτιον χειροβομβίδων διὰ λογαριασμὸν τῆς ὀργανώσεως. Οὗτοι ἐπροδόθησαν παρὰ τοῦ μεσιτεύσαντος διὰ τὴν ἀγοράν, ὅστις ἀνῆκε εἰς τὸ ΕΑΜ. Οὗτοι κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον, πλὴν δοθείσης εἰς αὐτοὺς χάριτος, παρέμεινον εἰς τὰς φυλακὰς ἐπὶ 15 μῆνας.

9) Τὴν 23—3—44 συνελήφθη παρὰ Γερμανῶν τῶν Σ. Σ. ὁ Ἀνθ)γὸς πυρ)κοῦ Κοβάτσος Κωσ)νος, κατηγορηθεὶς ὅτι ἀνῆκεν εἰς ὀργάνωσιν συνεργαζομένην μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας, Οὗτος ὑπεβλήθη εἰς φρικτὰ βασανιστήρια, ἀπεφυλακίσθη δὲ τὸν Σεπτέμβριον 1944 μὲ τὰς ἀθρόας ἀποφυλακίσεις.

10) Τὴν 10--4—44 συνελήφθη παρὰ τῆς Γερμανικῆς μυστικῆς ἀστυνομίας ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Πυροβολικοῦ Ἀντωνακέας Ἀριστομένης. Τοῦ ἀπεδόθη κατηγορία ἐπὶ κατασκοπείᾳ, ὅπως συνέβαινε συνήθως δι' ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως, καὶ τοῦτο διότι οἱ Γερμανοὶ εἶχον τὴν

ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ ὀργάνωσις ἐξηρτᾶτο ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατηγείου τῆς Μ. Ἀνατολῆς. Οὗτος κατεδικάσθη εἰς θάνατον, μετατραπείσης δὲ εἶτα τῆς ποινῆς του εἰς 15ετῆ εἱρκτὴν μετεφέρθη εἰς Γερμανίαν.

11) Τὴν 13—5—44 συνελήφθη εἰς Ν. Κόσμον παρὰ τῶν Γερμανῶν ὁ Ἀργύριος Σαμπάνης μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι εἰς τὸ κατάστημά του συνεδρίαζον μέλη τῆς ὀργανώσεως. Οὗτος ἀπεφυλακίσθη μὲ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων.

12) Τὴν 13—5—44 συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἡ ἀδελφὴ τοῦ ταγματάρχου πεζικοῦ Μπουσπουρέλη Ἰωάννου, διότι δὲν ἀνευρέθη ὁ ἀδελφός της ὅστις ἀνῆκεν εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τῆς ὀργανώσεως «Χ». Αὕτη ἀπεφυλακίσθη τὸν Σεπτέμβριον 1944 μὲ τὰς ἀθρόας ἀποφυλακίσεις.

13) Τὴν 15—5—44 συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη ἡ σύζυγος τοῦ λοχαγοῦ πεζικοῦ Τσίχλη Γεωργ. διότι δὲν ἀνευρέθη ὁ σύζυγός της, ὅστις ἦτο διοικητὴς τμήματος τῆς ὀργανώσεως «Χ» καὶ εἶχεν ἐπαφὴν μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας. Αὕτη ἀπεφυλακίσθη τὸν Σεπτέμβριον 1944 μὲ τὰς ἀθρόας ἀποφυλακίσεις.

14) Τὸν Αὔγουστον 1944 Γερμανοὶ τῶν Σ. Σ. περιεκύκλωσαν τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χάριτος 6 οἰκίαν εἰς ἥν διέμενον 4 ἀξιωματικοὶ τῆς ὀργανώσεως, χωρὶς νὰ ἐπιτύχουν τὴν σύλληψίν των λόγῳ ἀπουσίας των.

15) Τὴν 9—9—1944 Γερμανοὶ τῶν Σ. Σ. περιεκύκλωσαν οἰκίαν ἐπὶ τῆς πλατείας Κολωνακίου εἰς ἣν διέμενεν ὁμὰς 9 ἀνδρῶν τῆς ὀργανώσεως. Τούτους ἀφοῦ συνέλαβον ὡδήγησαν εἰς Χαϊδάρι κατασχέσαντες 9 τυφέκια,

4 χειροβομβίδες καὶ 3 πιστόλια εὑρεθέντα ἐντὸς τῆς οἰκίας. Εἷς τούτων ὁ εὔελπις Σπυράκης εἶχε συμπεριληφθῆ μεταξὺ τῶν 70 οἵτινες ἐπρόκετο νὰ τυφεκισθοῦν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Γενομένης ὅμως νέας καταμετρήσεως εὑρέθη 71ος καὶ οὕτω διέφυγε τὴν ἐκτέλεσιν.

16) Τὸν Σεπτέμβριον 1944 συνελήφθη ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Ἀστυνομίας ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου «ΒΙΟ» ὁ Καραμένης Δημ., μέλος τῆς ὀργανώσεως, διὰ τὴν Ἐθνικιστικήν του δρᾶσιν. **Τούτου ἀγνοεῖται ἡ τύχη.**

17) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως Ἀντ)χης Γρίβας Γ. ὑπέστη ἀπηνῆ δίωξιν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἀναφέρομεν μόνον ὀλίγα περιστατικά:

α) Τὴν 24.3.43 ὄργανα τῆς ΓΚΕΣΤΑΠΟ ἀπεπειράθησαν νὰ τὸν συλλάβουν εἰς τὸ γραφεῖον του (ὁδὸς Πανεπιστημίου 18) εἶτα εἰς τὴν οἰκίαν του (Νηλέως 6) ἄνευ ἀποτελέσματος. Τὴν ἀπόπειράν των ταύτην ἐπανέλαβον καὶ τὴν ἑπομένην εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ πάλιν ἄνευ ἀποτελέσματος.

β) Ἡ ἀναζήτησίς του ἦτο τόσον δραστηρία ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν, ὥστε αὕτη δὲν διέφυγε, φαίνεται, καὶ τῆς προσοχῆς ἡμετέρων ἀστυνομικῶν. Τούτου ἕνεκα ἀνώτερος ἀστυνομικὸς εἰδοποίησε τὸν ἀρχηγὸν τῆς ὀργανώσεως νὰ προφυλαχθῇ διότι οἱ Γερμανοὶ ἔδοσαν ἐντολὴν εἰς τὰ ὄργανά του νὰ συλληφθῇ ὁπωσδήποτε.

γ) Ἄτομον ὅπερ ἠθέλησε νὰ τηρήσῃ τὴν ἀνωνυμίαν ἐπληροφόρησε ἀξιωματικὸν τῆς ὀργανώσεως ὅτι κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας του οἱ Γερμανοὶ προσέφεραν σεβαστὸν χρηματικὸν ποσὸν εἰς πράκτοράς των διὰ κατάδοσιν ἢ σύλληψιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως.

δ) Κατὰ μῆνα Ἰούλιον 1943 συνελήφθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ὁ λοχαγὸς τῆς ὀργανώσεως Βασιλαράκος μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ εἰργάζετο κατὰ τῶν Γερμανῶν. Οὗτος ἐπιέσθη νὰ ἀποκαλύψῃ ποῦ εὑρίσκετο ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως. Ἐκ τῶν ἐρωτήσεών των διεπίστωσεν ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ κατηγορία ἦτο ὅτι οὗτος εὑρίσκετο ἐν ἐπαφῇ μὲ τοὺς ἐν Καΐρῳ δι' ἀσυρμάτου κλπ. καθὼς καὶ μὲ ὑποβρύχια πλησιάζοντα τὰς Ἑλληνικὰς ἀκτάς.

ε) Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἐξ Ἀθηνῶν, συνεζητήθη εἰς τὰ Σ.Σ. ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ κρυσφηγέτου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἡ σύλληψίς του (πληροφορία Ταγμ. Κ. . .). Ὡσαύτως ὅτι ἀνετέθη εἰς Ἕλληνα εὑρισκόμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Γερμανῶν ἡ ἀνεύρεσις καὶ ἡ σύλληψις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως (πληροφορία Λοχαγοῦ Τ. . .).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Υ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ "ΕΑΜ—ΕΛΑΣ„ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΦΙΛΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς δουλείας καὶ καθ' ὃν χρόνον τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ Κ. Κ. Ε. καὶ τῆς ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, ΕΠΟΝ, διεξῆγον ἔντονον δυσφημιστικὸν καὶ συκοφαντικὸν ἀγῶνα ἐναντίον ἁπασῶν τῶν Ἐθνικῶν ὀργανώσεων, ἃς ἐχαρακτήριζον προδοτικάς, καὶ ἰδιαιτέρας ἐναντίον τῆς ἡμετέρας τοιαύτης, ἡ σιωπή μας ἡ μόνη ἁρμόζουσα εἰς τὰς περιστάσεις ἦτο ἡ μόνη ἀπάντησις τῶν ἀντεθνικῶν λιβελογραφημάτων τῆς ἀριστερᾶς παρατάξεως.

Σημείωσις.—Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο θὰ ἦτο περιττὸν σήμερον, μετὰ τὸ προδοτικὸν Δεκεμβριανὸν ἐπαναστατικὸν κίνημα τοῦ ΕΛΑΣ, καθ' ὃ διεπιστώθη συνεργασία τούτου μετὰ ξένων, ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, Γερμανῶν, Ἰταλῶν καὶ Βουλγάρων.

Πλὴν τῶν ἄλλων, εἶναι ἐξηκριβωμένον ὅτι, τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας διηύθυνε Γερμανὸς ἀξιωματικός, βούλγαροι κομιτατζῆδες εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς ταγμάτων τοῦ **ΕΛΑΣ**, πολλοὶ δὲ Γερμανοὶ καὶ Ἰταλοὶ στρατιῶται ὑπηρετοῦν εἰς τὸν ΕΛΑΣ.

Ἤδη ὁπότε οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι ἀπέδωσεν τὴν πολυπόθητον ἐλευθερίαν εἰς τὴν πατρίδα μας δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, σαφῆ τινὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ἀπείρων τοιούτων, ἐκ τῶν ὁποίων δείκνυται σαφῶς τὸ ποιὸν ἀπὸ Ἐθνικῆς πλευρᾶς τῶν ὀπαδῶν τοῦ Κ. Κ. Ε.

Εἶναι κοινὸν μυστικὸν ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν φιλογερμανικῶν ὀργανώσεων, ὡς ΟΕΔΕ, S. S. μετὰ τὴν διάλυσίν των κατετάγησαν εἰς τὰ τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ.

—Ἡ Δόξα Παντελόγλου καὶ ἡ Νίκη Μανωλέτση ἀνεψιαὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΟΕΔΕ Παντελόγλου ἦσαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διαδηλώσεως τῶν τμημάτων ΕΛΑΣ—Γκύζη, κατὰ τὰς διαδηλώσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει φέρουσαι ὑπερηφάνως τό πιλήκιον τοῦ ΕΛΑΣ.

—Ὁ Ἀντώνιου Ξενάκης μαχητικὸν στοιχεῖον τῆς ΟΕΔΕ ἔλαβε τὴν ἁρμόζουσαν αὐτῷ θέσιν εἰς τὸ ΕΛΑΣ (Γκύζη).

—Ὁ Μαλεβήτης Κωνσταντίνος (Ἀποστόλου Παύλου 51), ὁ Βασίλειος Δημαρᾶς, ὁ Καραμοῦτσας Μιλτιάδης, μετὰ τὴν λαμπράν των δρᾶσιν εἰς τὸν ΟΕΔΕ ἔσπευσαν νὰ συνεχίσουν τὸ πατριωτικόν των ἔργον εἰς τὸν ΕΛΑΣ Πετραλώνων.

—Ὁ Παπαδημητρίου Δημήτριος, ἀφοῦ προσέφερεν τάς . . . . πατριωτικάς του ὑπηρεσίας εἰς τὰ ΕΕΕ τοῦ Βόλου κατετάγη εἰς τὸν ΕΛΑΣ Μεταξουργείου διὰ νά . . . . τιμωρήσῃ τοὺς προδότας.

—Ὁ περίφημος Παραβατὸς Γ. ἀρχηγὸς τῆς ΟΠΛΑ Πετραλώνων, ἀφοῦ ὠργίασεν εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων ὑπηρετῶν εἰς τὴν ΟΕΔΕ, συνεχίζει ἤδη τὸ ἔργον του εἰς

εἰς τὰ Πετράλωνα, βαρυνόμενος μὲ δεκάδας δολοφονιῶν Ἐθνικιστικῶν στοιχείων.

—Ὁ Παυλίδης Γεώργιος (Πλουτάρχου 16) μετεπήδησεν ἀπὸ τὴν ΟΕΔΕ εἰς τὸ ΕΑΜ Κολωνακίου.

—Ὁ Κοκκινόπουλος καὶ ὁ Στουραΐτης, ἀνήκοντες εἰς τὴν ΟΕΔΕ ἀφοῦ κατεπίεζον τοὺς Ἕλληνας ὀχυρούμενοι ὄπισθεν τῆς ΟΕΔΕ, ἔσπευσαν πρὸς τὸν ΕΛΑΣ, ἀποτελοῦντες ἤδη πιθανῶς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῶν Πετραλώνων. Οἱ κάτοικοι, παρὰ τὴν γέφυραν τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σταθμοῦ τῆς πλατείας Ἀσωμάτων εἰς τὴν ὁποίαν συνήθως ἔδρων ὡς μέλη τῆς ΟΕΔΕ, τοὺς γνωρίζουν καλῶς.

—Ὁ περίφημος Γκεσταπίτης Ρηγόπουλος ἀποτελεῖ σημαῖνον πρόσωπον τοῦ ΕΛΑΣ Κουκακίου.

—Ὁ Κώστας Ἀποστολίδης, γνωστὸς διὰ τὴν συνεργασίαν του μετὰ τῶν Γερμανῶν, εἶναι τώρα ἀρχηγὸς τοῦ ΕΑΜ (Κηφισσιᾶς).

—Ὁ Βογιαντζῆς Ἠλίας μετὰ λαμπρὰν δρᾶσιν εἰς τὰ Σ. Σ. κατετάγη εἰς τὸν ΕΛΑΣ (Ψυρρῆ) ἔχων σημαίνουσαν θέσιν.

—Ὁ Ἀντωνόπουλος Κων)τῖνος καὶ Κυριτσόγλου Εὐάγγελος ὑπηρετήσαντες εἰς τὰ ΣΣ Βόλου, ἀποτελοῦν ἤδη σημαίνοντα στελέχη τῆς ΟΠΛΑ Ἀθηνῶν.

—Ὁ Ἄριστος Καραγιαννίδης καὶ Σωκράτης Παπαδόπουλος, ἀφοῦ βαρέθηκαν τὴν στολὴν τοῦ Γερμανοῦ στρατιώτου, τὴν ὁποίαν ἐπεδείκνυον ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν πρὸ τοῦ Ταχυδρομείου ὡς σκοποὶ ἔσπευσαν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸν ΕΛΑΣ Πετραλώ-

νων, τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν σημαίνοντα στελέχη.

—Ὁ Δημήτριος Προβατᾶς καὶ ἡ Καλιρρόη Προβατᾶ, ἀφοῦ ἔδρασαν εἰς Χανιά, ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Γκεσταπό, ἦλθον εἰς Ἀθήνας καταγέντες εἰς τὸν Ε. Λ. Α. Σ. Γκύζη.

—Οἱ Λέφας Ἡρακλῆς καὶ Νέστορας Δημήτριος (Ἁρματωλῶν καὶ Κλεφτῶν 14) μετεπήδησαν ὁμοίως ἀπὸ τὰ Σ. Σ. εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ΕΛΑΣ Γκύζη.

—Ὁ Σταθᾶκος (Κάτω Πετράλωνα) μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Σ. Σ. εἰς τὰ ὁποῖα ὑπηρέτει, κατετάγη εἰς τὴν ΟΠΛΑ Πετραλώνων, τῆς ὁποίας καὶ ἀποτελεῖ μαχητικώτατον μέλος. (Οὗτος εἶναι ὁ ἐκτελεστὴς τοῦ Ἐθνικιστοῦ Ζαφείρη).

—Ἀξιωματικοί, συνεργασθέντες μετὰ Γερμανῶν ὑπηρετοῦν ἤδη εἰς τὰς τάξεις τοῦ ΕΛΑΣ, κατέχοντες ἐμπιστευτιαὰς θέσεις. Μεταξὺ τούτων ἀναφέρομεν τοὺς 1) Συνταγματάρχην Ἱππικοῦ Παπαθανασίου ἤδη διοικητὴν Μεραρχίας τοῦ ΕΛΑΣ καταπροδώσαντα εἰς τοὺς Γερμανοὺς Ἕλληνα, διότι ὁ τελευταῖος οὗτος ὠργάνωσε ἀνταρτικὰ σώματα ἐναντίον τούτων 2) Ταγμ. Πεζ. Παπαδάκην Στυλιανόν. Οὗτος ἔθεσε τὴν εἰδικότητά του ὡς χαρτογράφου εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Γερμανῶν, ἐπιμεληθεὶς τῶν χαρτῶν τῆς Κρήτης οὓς ἐχρησιμοποίησαν οἱ Γερμανοὶ διὰ νὰ προσβάλουν τὴν Μεγαλόνησον.

Ἤδη ὑπηρετεῖ ὡς ἀξιωματικὸς Ἐπιτελὴς εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ τοῦ ΕΛΑΣ !!

—Ὁ ὁμαδάρχης τοῦ ἀνεξαρτήτου Λόχου «Στέγη Πατρίδος» τοῦ ΕΛΑΣ Δημητριάδης Δημήτριος, εἶχεν ὡς ἀ-

ποστολὴν νὰ παραλαμβάνῃ Γερμανοὺς στρατιώτας, τοὺς ὁποίους ὡδήγει πρὸς κατάταξιν εἰς τὸν ΕΛΑΣ.

—Οἱ Ἀδελφοὶ Φωκιανοὶ καὶ ὁ Δημήτριος Κάβουρας, ἀνήκοντες εἰς τὸ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ καὶ ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα Γερμανὸν ἀνθυπασπιστὴν διέπραττον πλείστας ὅσας ἀδικοπραγίας εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

—Τὴν 8—10—44 κατά τινα παρέλασιν τοῦ ΕΛΑΣ Γκύζη ἡγοῦντο τῆς φάλαγγος 4 Γερμανοὶ στρατιῶται φέροντες ἐπὶ τοῦ κράνους τὴν λέξιν ΕΛΑΣ.

—Τὴν 19—10—44 ὁμὰς τοῦ ΕΛΑΣ συνέλαβεν παρὰ τὴν ὁδὸν Ἰωάννου Δροσοπούλου, τὴν ἀδελφὴν τοῦ μέλους τῆς ὀργανώσεως Κονιδάρη Σπυρίδωνος, Ἰσμήνην, ἣν καὶ ὡδήγησεν εἰς τὸ 7ον Ἀστυνομικὸν τμῆμα. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁμάδος ταύτης ἦτο ὁ Ἰταλὸς στρατιώτης Μαριέτι Σωτήρη τοῦ Γκιουζέπε, ὅστις καὶ κατέχει σημαίνουσαν θέσιν εἰς τὸ Φρουραρχεῖον ΕΛΑΣ Κολωνοῦ.

—Εἰς τὸν 3ον λόχον τοῦ ΕΛΑΣ Βύρωνος μεταξὺ πλείστων ἀσφαλῶς ἄλλων ἀνήκουν καὶ οἱ Ἰταλοὶ στρατιῶται Ἀντώνιο Λουΐτζι καὶ Τζοβάνι.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα δὲν εἶναι εἰμὴ ἐλάχιστον ποσοστὸν μεταξὺ πολλῶν ἄλλων τοιούτων, δίδουν δὲ ἁπλῶς μίαν εἰκόνα τῆς πανσπερμείας ὑπὸ ἔποψιν ἐθνοτήτων καὶ ἐθνικιστῶν φρονημάτων ἐξ ἧς συγκροτοῦνται αἱ φάλαγγες τοῦ ΕΛΑΣ.

Οἱ Ἕλληνες πολῖται ἔσχον πολλάκις τὴν δυσάρεστον ἔκπληξιν νὰ ἴδωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ΕΛΑΣ κατὰ τὰς παρελάσεις τούτου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ Γερμανοὺς στρατιώτας ἢ «Κουκοαέδες» ἐν Γερμανικῇ στολῇ. Δι᾿ ἐκείνους οἵτινες δὲν ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπο-

λαύσωσι τὸ θέαμα τοῦτο, παραθέτομεν ὡς πειστήριον τὸ κάτωθι ἔγγραφον τοῦ ΕΛΑΣ ὅπερ περιῆλθεν εἰς χεῖράς μας.

Στὸν Ἐπιμελητὴ 3ου Τάγματος

Νὰ παραδοθοῦν στὸν κομιστὴ 10 χιτώνια θερινὰ Γερμανικὰ καὶ ἕνα σακκὶ ζάχαρι.

10—10—44.

Ὁ Ἐπιμελητὴς τῆς Ταξιαρχίας

Κλέαρχος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΥΙ

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΙΩ. ΡΑΛΛΗ

Α΄) Ἀντίδρασις τῆς ὀργανώσεως διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Ἀξιωματικῶν της εἰς τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας.

Δὲν προτιθέμεθα ἐνταῦθα νὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἀπόψεις μας ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς δημιουργίας τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας, οὔτε νὰ λάβωμεν θέσιν ἔναντι τῶν ἀξιωματικῶν ἐκείνων οἵτινες κληθέντες εἰς τὰ τάγματα εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς ταῦτα.

Τὸ ὅλον ζήτημα θὰ συζητηθῇ ἐν καιρῷ καὶ ὅταν τὰ πάθη κοπάσουν.

Ἡμεῖς ὡς ὀργάνωσις, ἐκπροσωποῦντες ὡρισμένην μερίδα ἀξιωματικῶν καὶ πολιτῶν, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως Καΐρου, ἥτις, τελευταίως ἐξεδηλώθη ἀναφανδὸν κατὰ τῶν Ταγμάτων.

Τὸν Φεβρουάριον 1944 διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη διετάσσοντο οἱ Ἀξιωματικοί, ὅπως δηλώσωσι, ἐὰν

ἐπιθυμοῦν νὰ καταταγῶσιν εἰς τὰ δημιουργηθησόμενα Τάγματα Ἀσφαλείας. Ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ἐν προκειμένῳ ἔλαβεν ἡ ὀργάνωσις, ἄνευ οὐδεμιᾶς χρονοτριβῆς ἢ συζητήσεως, ἦτο κατηγορηματική. Κατ' αὐτὴν ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ ἔδει νὰ δηλώσωσι, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ καταταγῶσιν εἰς τὰ Τάγματα.

Τὴν ἀπόφασίν της ταύτην ἡ ὀργάνωσις ἀνεκοίνωσεν καὶ εἰς τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συγκληθεῖσαν σύσκεψιν τῶν Ἀρχηγῶν τῶν συνεργαζομένων Ἐθνικῶν Ὀργανώσεων, εἰς ἣν παρέστησαν οἱ Στρατηγοὶ Βεντήρης (ΡΑΝ), Διάμεσης (ΕΔΕΜ), καὶ ὁ Συντ)ρχης Ἀντωνόπουλος (ΣΕ).

Εὐτυχῶς ἡ ἀνωτέρω διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη, λόγῳ τῆς προκληθείσης ἀντιδράσεως, ἠκυρώθη διὰ νὰ διατυπωθῇ εὐθὺς ἀμέσως ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ἤτοι τῆς διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης τοποθετήσεως ὀνομαστικῶς ἀξιωματικῶν εἰς τὰ Τάγματα.

Καὶ κατὰ τῆς νέας ταύτης διαταγῆς ἡ ὀργάνωσις ἀντέδρασεν δι' ὅλων τῶν δυνάμεών της, διατάξασα τοὺς καλουμένους ἀξιωματικούς της, νὰ μὴ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰς θέσεις των.

Εὐθὺς ἀμέσως καὶ νέα διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη ἐκάλει τοὺς εὐέλπιδας ὅπως παρουσιασθῶσιν πρὸς συγκρότησιν λόχου Εὐελπίδων. Καὶ κατὰ τῆς διαταγῆς ταύτης ἡ ὀργάνωσις ἀντέδρασεν ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ἐστέρει τὴν ὀργάνωσιν δυναμικῶν στοιχείων ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ὑπῆρχεν ὑπόνοια ὅτι οἱ Εὐέλπιδες θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο ὡς σύνολον καθ' ὃν τρόπον τὰ τάγματα ἀσφαλείας.

Πρὸς τοῦτο ἡ ὀργάνωσις διέταξε τοὺς εἰς τὴν δύναμίν

της Εὐέλπιδας, ὅπως μὴ παρουσιασθῶσιν, ὅπερ καὶ ἔπραξαν ἅπαντες μηδενὸς ἐξαιρουμένου.

Οὕτω πλέον τῶν (40) τεσσαράκοντα ἀξιωματικῶν καὶ Εὐελπίδων τῆς ὀργανώσεως ἐκ τῶν κληθέντων εἰς τὰ Τάγματα, δὲν παρουσιάσθησαν, προτιμήσαντες τὴν δίωξιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ τοὺς ἐστέρησεν τῶν ἀποδοχῶν των.

Β΄) Δίωξις ἀξιωματικῶν τῆς ὀργανώσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη.

Ἡ ἀντίδρασις ἣν ἐξεδήλωσεν κατ᾽ ἐπανάληψιν ἡ ὀργάνωσις κατὰ τῆς παρουσιάσεως τῶν καλουμένων ἀξιωματικῶν εἰς τὰ Τάγματα, περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη, ἥτις καὶ ἤρχισε λαμβάνουσα σειρὰν μέτρων, πρὸς διάλυσιν τῆς ὀργανώσεως (ἀξιωματικοὶ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, καὶ μὴ ἀνήκοντες μάλιστα εἰς τὴν ὀργάνωσιν μᾶς εἰδοποίησαν περὶ τῶν προθέσεων τούτων τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη).

Οὕτω ἡ Κυβέρνησις Ράλλη: 1) Ἐκάλεσε διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Ἀμύνης ὅπως παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ Τάγ)τα Ἀσφαλείας τὰ δυναμικότερα στελέχη τῆς Ὀργανώσεως, καὶ ἰδίᾳ τοὺς Διοικητὰς Τμημάτων (Ἱπποκράτους, Κολωνακίου, Πατησίων, Κουκακίου, Ἁγ. Παρασκευῆς, Χαλανδρίου, Βάθης, Ν. Κόσμου). Ἡ ὀργάνωσις διέταξεν τοὺς κληθέντας Ἀξιωματικοὺς νὰ μὴ παρουσιασθῶσιν, καὶ ν᾽ ἀλλάξωσι κατοικίαν ἐκ φόβου συλλήψεως αὐτῶν, τῶν ἀξιωματικῶν συμμορφωθέντων πλήρως πρὸς τὴν διαταγὴν ταύτην. Ἡ Κυβέρνησις ἀπεστράτευσεν κατὰ

τὸ πλεῖστον τοὺς ἐν λόγῳ ἀξιωματικοὺς καὶ ἐστέρησε τῶν ἀποδοχῶν των.

2) Ἐκάλεσε, διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ὀργανώσεως νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὰ Τάγματα καὶ τοῦτο, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ χαλάρωσις τῆς δράσεως τῆς Ὀργανώσεως, πρᾶγμα ὅπερ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐκ τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ληφθέντων μέτρων.

Ὡς ἦτο ἑπόμενον ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀργανώσεως, δὲν παρουσιάσθη εἰς τὰ Τάγματα, συνέπεια δὲ τούτου ἦτο ἡ λῆψις σειρᾶς πιεστικῶν μέτρων ἐναντίον του.

α) Διετάχθη ἡ σύλληψις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως.

β) Διετάχθη ἡ στέρησις τῶν ἀποδοχῶν του.

γ) Ἐπεδιώχθη μετὰ πείσματος ἡ σύλληψίς του. Οὕτω τὴν νύκτα τῆς 12 πρὸς τὴν 13ην Ἰουλίου 1944 τμῆμα Εὐζώνων τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας δυνάμεως 30 περίπου ἀνδρῶν ὑπὸ ἀξιωματικούς, ἐκτελοῦν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως περιεκύκλωσαν τὸ τετράγωνον τῆς οἰκίας, εἰς ἣν διέμενεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀεγανώσεως μὲ σκοπὸν νὰ συλλάβωσιν τοῦτον. Ὁ Ἀρχηγὸς διέφυγε τὴν σύλληψιν διὰ παρακεκινδυνευμένου πηδήματος εἰς παρακειμένας οἰκίας, ὑποστὰς μάλιστα καὶ διαφόρους μώλωπας.

3) Διέταξε τὴν σύλληψιν ἀξιωματικῶν τῆς ὀργανώσεως τοποθετηθέντων καὶ μὴ παρουσιασθέντων εἰς τὰ Τάγματα ἥτις καὶ δὲν ἐπετεύχθη, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ἀξιωματικοὶ ὑπείκοντες εἰς διαταγὴν τῆς ὀργανώσεως δὲν παρέμενον εἰς τὰς οἰκίας των (ἀναφέρομεν τὸν Ὑπολ)γὸν Ἀγγελόπουλον, τοὺς Ἀν)γοὺς Γούλιαν, Κάζον κλπ.),

Ἡ αὐταπάρνησίς καὶ αὐτοθυσία τῶν ἀξιωματικῶν τούτων δέον νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως παρὰ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τινὲς τούτων διὰ νὰ ἐξοικονομήσωσιν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἠναγκάσθησαν νὰ μετέλθωσι διάφορα ἐπαγγέλματα ταπεινωτικὰ καὶ ἀπᾴδοντα εἰς τὴν ἀξιοπρέπειάν των. Καὶ ὅμως τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους ἐτόλμησαν νὰ ἀποκαλέσωσι «προδότας» οἱ ἀργυρώνυτοι τῶν Γερμανῶν καὶ Βουλγάρων ὀπαδοὶ τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ.

Τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους ἡ ὀργάνωσις, στερουμένη ἐπαρκῶν οἰκονομικῶν πόρων δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς εἰ μὴ μὲ μηνιαῖα ποσὰ ἅτινα διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μόλις ἐπήρκουν διὰ τὴν ἀγορὰν μιᾶς (1) ὀκᾶς ἐλαίου !!

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς γνωρίζει σήμερον ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Χ εἶναι ἡ δυναμικωτέρα ὅλων τῶν Ἐθνικῶν ὀργανώσεων, δὲν γνωρίζει ὅμως, ἴσως, ὅτι εἶναι καὶ ἡ πτωχοτέρα.

Τοὺς ὀλίγους πόρους οὓς ἐξησφάλισεν ἡ ὀργάνωσις καὶ οἱ ὁποῖοι προήρχοντο **ἀποκλειστικῶς ἀπὸ ἑκουσίας συνεισφορὰς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐντίμων πολιτῶν** (οὓς θὰ κατονομάσωμεν ὅταν ἐπιστῇ ἡ κατάλληλος στιγμὴ) τοὺς διέθεσεν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀγορὰν ὁπλισμοῦ.

Οὐδεὶς ἀξιωματικὸς ἢ μαχητὴς τῆς ὀργανώσεως ἠμείφθη ὑλικῶς δι' οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν, τοὐναντίον μάλιστα οἱ ἀξιωματικοὶ κατέβαλλον **ἐξ ἰδίων** τὰ ἔξοδα τῆς κινήσεώς των ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς ὀργανώσεως προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των κινούμενοι ἀπὸ πατριωτισμὸν καὶ

οὐχὶ ἀπὸ ἰδιοτέλειαν, ὅπως οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ, ἀπὸ τὰ θυλάκια τῶν ὁποίων ἔρρεεν ὁ χρυσὸς καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπληρώνοντο ἀφειδῶς.

Γ') Ἀπόρριψις προτάσεων συνεργασίας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις Ράλλη ἐπανειλημμένως ἐπεζήτησε νά ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς ὀργανώσεως.

Αἱ σχετικαὶ προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη, αἵτινες **ἀπερρίφθησαν ἀσυζητητεὶ** ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως. ἐγένοντο ὑπὸ ἀξιοπίστων προσώπων, μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν ὀργάνωσιν, καὶ ἐνώπιον ἀξιοπίστων προσώπων, οἵτινες καλούμενοι, τυχόν, θα ἠδύναντο νὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὰ ἀνωτέρω.

Τέλος ὁ κ. Ράλλης ἐπεζήτησεν ἐπανειλημένως νὰ ἐπιτύχῃ τοὐλάχιστον μίαν προσωπικὴν συνάντησιν μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὀργανώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ τελευταῖος **ἀπεποιήθη**. (Τὸ τοιοῦτον δύνανται νὰ διαβεβαιώσωσι ἐπίσης εὐϋπόληπτα πρόσωπα).

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω σαφῆ καὶ συγκεκριμμένα στοιχεῖα καταδεικνύουν ὅτι, οὐ μόνον οὐδεμία συνεργασία ὑπῆρξε τῆς Ὀργανώσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη ἢ ὀργάνων ταύτης ἀλλὰ τοὐναντίον ὅτι ἡ τελευταία αὕτη προέβη εἰς ἀπηνῆ δίωξιν τῆς ὀργανώσεως.

Θὰ ἠδυνάμεθα ἀκόμη εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀνωτέρω νὰ παρατάξωμεν σειρὰν παραδειγμάτων καθ' ἃ τὰ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη προέβησαν εἰς συλλήψεις ὁμα-

δικὰς μελῶν τῆς ὀργανώσεως, ἀφοπλισμὸν κακοποίησιν καὶ φυλάκισιν τούτων, καὶ τὰ ὁποῖα κάθε ἄλλο μαρτυροῦν ἢ συνεργασίαν τῆς ὀργανώσεως μετὰ τῶν ὀργάνων τούτων τῆς Κυβερνήσεως Ράλλη.

Τὰ στοιχεῖα ταῦτα συγκεκριμένα καὶ σαφῆ μὲ ἡμερομηνίας καὶ ὀνόματα ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσιν οἱουδήποτε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΩΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΟΣ ΕΙΣ ΚΑΪΡΟΝ κ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ ΠΑΝΤ. ΒΑΛΒΗ

Τὴν 18 Ἀπριλίου, 1942, ἀνεχώρησα διὰ Κάϊρον, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου τοῦ Πολιτ. Συμβούλου τῆς Ὀργανώσεως, ἵνα ὡς ἐκπρόσωπος αὐτῆς, ἀναφέρω εἰς τὴν ἐκεῖ εὑρισκομένην Νόμιμον Κυβέρνησιν τὰ τῆς Ὀργανώσεως, τὰς δυνατότητάς της, τὰς ἀνάγκας της κλπ. Μετ' ἐμοῦ ἀνεχώρησεν καὶ ἕτερον μέλος τῆς Ὀργανώσεως, εἷς παλαιὸς Συνταγματάρχης, οὗ ἡ ἀποστολὴ ἐκρίθη ἀπαραίτητος διὰ τὰ στρατιωτικῆς φύσεως ζητήματα, ἅτινα ἤθελον συζητηθῇ μετὰ τῆς τότε ἐν Καΐρῳ Νομίμου Κυβερνήσεως.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα παρὰ τῆς τότε Διοικήσεως τῆς Ὀργανώσεως, μετὰ τὴν συνεννόησίν μου μετὰ τῆς Νομίμου Κυβερνήσεως καὶ τὴν λῆψιν τῶν ἐντολῶν καὶ κατευθύνσεων αὐτῆς, ἔδει ἐγὼ μὲν νὰ ἐπιστρέψω ἐνταῦθα φορεὺς αὐτῶν, ὁ δὲ ἄνω Συντ)ρχης νὰ παραμείνῃ εἰς Μ. Ἀνατολήν, ἵνα παράσχῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὰς ἐκεῖ ἐλευθέρας Ἑλληνικὰς Δυνάμεις. Ἀτυχῶς, παρ'

ὅλας τὰς ἐπανειλημμένας ἐγγράφους καὶ προφορικὰς αἰτήσεις μου, ὁ τότε Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παν. Κανελλόπουλος ἠρνήθη ἐπιμόνως νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ τοῦτο, ὡς ἠρνήθη νὰ μοῦ ὑποβοηθήσῃ καὶ τὴν μετὰ τῆς Ὀργανώσεως ἐπικοινωνίαν. Ὡσαύτως καὶ ὁ μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου (ἐπισυμβᾶσαν ὑπὸ τὰς γνωστὰς θλιβερὰς συνθήκας, μετὰ τὸ πρῶτον ἐγκληματικὸν κίνημα τοῦ Μαρτίου 1943) ἐγκατασταθεὶς εἰς Κάϊρον τότε Πρωθυπουργὸς κ, Ἐμμαν. Τσοσδερός, εἰς τὰς συνεχεῖς αἰτήσεις μου, μοὶ ἐδήλου ἀδυναμίαν νὰ μὲ βοηθήσῃ καὶ μόλις κατὰ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου 1944, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, μοὶ ἐπετράπη ἡ ἐπάνοδος. Πλὴν διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μου καὶ οὓς ἀναφέρω εἰς τὴν συνημμένην ὑπ᾽ ἀρ. 1 ἐμπιστευτικὴν ἔκθεσίν μου, ἡ ἐπάνοδός μου ἐπραγματοποιήθη μόλις τὴν 22 Νοεμβρίου 1944. Οὕτω ὁ πόθος μου τοῦ νὰ εὑρεθῶ τοὐλάχιστον κατὰ τὸ κρίσιμον σημεῖον τοῦ ἀγῶνος πλησίον τῶν παλαιῶν καὶ νέων συναγωνιστῶν μου καὶ νὰ ἴδω την δοξασμένην σημαίαν μας ὑψουμένην ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ μας Βράχου, δὲν ἐπραγματοποιήθη.

Ἡ ἄνω ἀποστολή μου δὲν ἐπέφερε τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους :

1ον.—Λόγῳ τῆς βραδείας ἀφίξεώς μου εἰς Κάϊρον.

2ον.—Λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως τοῦ τότε Ἀντιπροέδρου κ. Παν. Κανελλοπούλου.

3ον.—Λόγῳ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν διὰ τῆς ἐκεῖ διαρρεύσεως στρατιωτικο-πολιτικῶν προσώπων, ἅτινα τὸν ἐκεῖ ἐξακολουθοῦντα ἀγῶ-

να κατεβίβασαν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἐθνικοῦ τοιούτου εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ πλέον ἀχαλινώτου πολιτικοῦ, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπόν, ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν νὰ ἐπιτύχουν ἴδια ἢ τῆς πολιτικῆς μερίδος εἰς ἣν ἀνῆκον ὀφέλη, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ νὰ ἐκβιάσουν πολιτειακὴν μεταβολήν. Ἐκ τῆς προσπαθείας των ταύτης δὲν ἠμποδίσθησαν εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχουν καὶ ἴδια προσωπικὰ ὀφέλη, ἐκβιάζοντες ἢ ἐπωφελούμενοι τῆς ἐκρύθμου καταστάσεως, ἣν εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις οἱ ἴδιοι ἐδημιούργουν.

4ον.—Κατασυκοφάντησις τῆς Ὀργανώσεως καὶ τοῦ τότε Ἀρχηγοῦ της, δι᾽ ἐντύπων λιβελλογραφημάτων ἀποστελλομένων διὰ τοῦ ταχυδρομείου εἰς τὸν Αἰγυπτιώτην Ἑλληνισμόν. Ἡ τοιαύτη κατασυκοφάντησις διηνεργεῖτο παρά τινων τῶν ἄνω προσώπων, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1942 ἱδρυθέντος παραρτήματος τοῦ Ε. Α. Μ., μετονομασθέντος ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἱδρύσεώς του Ε.Α.Σ. (Ἐθνικὸς Ἀπελευθερωτικὸς Σύλλογος). Τὸ Ε. Α. Μ. τοῦτο τῆς Αἰγύπτου ἱδρύθη ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ πρῴην Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Καΐρου κ. Μπελένη, παρισταμένου καὶ τοῦ Συν)ρχου Μπακιρτζῆ, εὑρισκομένου τότε ἐκεῖ. Ἐπλαισιώθη δὲ ἀπὸ ἐλαχίστους κομμουνίζοντας Ἕλληνας τῆς Αἰγύπτου, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἷς Δικηγόρος Καΐρου καὶ εἷς πολυεκατομμυριοῦχος βιομήχανος Ἀλεξανδρείας, συλληφθέντες κατὰ τὸ τελευταῖον κίνημα τοῦ Ἀπριλίου 1944. Ἡ ἄνω κομμουνιστικὴ Ὀργάνωσις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐν τῇ ὑπ᾽ ἀριθ. 3 παραγράφῳ προσώπων, ὑπεκίνησε τὸ πρῶτον κίνημα τοῦ Μαρτίου 1943 ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα.

1ον.— Εἰς τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος ἐφθάσαμεν τὴν 21 πρὸς 22 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1942 καὶ μετὰ διήμερον ὡδηγήθημεν εἰς Σμύρνην, ἔνθα, δι' οὓς λόγους ἀναφέρω εἰς τὴν προρρηθεῖσαν ἐμπιστευτικὴν ἔκθεσίν μου, παρεμείνομεν ἔγκλειστοι μέχρι τῆς 29 Μαΐου 1942, ἡμέρας καθ' ἣν ἀνεχωρήσαμεν διὰ Χαλέπι. Ἐκεῖ παρεμείνομεν ἐπὶ εἰκοσαήμερον λόγῳ τῆς διαταχθείσης καραντίνας. Τὴν 20ὴν Ἰουνίου, χάρις εἰς τὸν ἐκεῖ Ἄγγλον ὑποσμηναγὸν κ. J. . . . ἀνεχώρησα διὰ Κάϊρον, ἔνθα ἔφθασα καθ' ἣν ἐποχὴν αἱ ἀξονικαὶ στρατιαὶ ἔβαινον πρὸς Ἀλεξάνδρειαν. Ἀτυχῶς ἀπὸ τῆς 3ης Ἰουνίου ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ εἶχον ἀναχωρήσει διὰ Λονδῖνον. Οὕτω ἡ ἐντολὴ τῆς Ὀργανώσεως τοῦ νὰ συναντήσω τὸν Πρωθυπουργὸν καί, λαμβάνων τὰς ἐντολὰς καὶ κατευθύνσεις τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἀθήνας φορεὺς αὐτῶν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ. Πλὴν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς φεύγοντες εἶχον ἀναθέσει εἰς τὸν τότε Ἀντιπρόεδρον κ.Π. Κανελλόπουλον, κατόπιν ῥητῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἰδίου, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν τῇ Ὑποδούλῳ Χώρᾳ ἀγῶνος. Δι' ὃ καὶ ἅμα τῇ ἀφίξει μου ἠτησάμην ἀκρόασιν παρὰ τοῦ τότε κ. Ἀντιπροέδρου, ἣν οὗτος μοὶ παρεχώρησε μετὰ ἑξαήμερον, παρ' ὅλας τὰς καθημερινὰς ὀχλήσεις μου.

2ον. Ὁ τότε Ἀντιπρόεδρος κ. Κανελλόπουλος, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς Ἀντιπροεδρείας του, μ' ἐδέχθη εἰς δύο συντόμους ἀκροάσεις, ἃς κατόπιν ἐπιμόνων μου ὀχλήσεων μοὶ παρεχώρησεν. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο συντόμων αὐτῶν ἀκροάσεων ὤφειλον νὰ ἐκθέσω τὰ τῆς Ὀργανώσεως καὶ νὰ συνεννοηθῶ ἐπὶ τῶν ἀφορώντων αὐτὴν καὶ

τὸν Ἀγῶνα ζητημάτων! Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος μ' ἐδέχθη καὶ διὰ τρίτην φοράν, ἀλλ' οὐχὶ διὰ ζήτημα ἀφορὸν τὴν Ὀργάνωσιν ἢ τὸν Ἀγῶνα, ἀλλὰ διὰ νὰ δεχθῇ τὴν διαμαρτυρίαν μου διὰ μίαν κακὴν πρᾶξιν ἣν ἡ Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου του **κατ' ἐντολήν του** διέπραξε κατ' ἐμοῦ. Ὁ κ. Π. Κανελλόπουλος, πρὸς ὃν ἀπὸ τῆς πρώτης συναντήσεώς μου εἶχον ἀρνηθῇ προσφερόμενον ἀνώτερον τοῦ οὗ ἔφερον εἰς τὸ Ἀλβανικὸν Μέτωπον βαθμόν, ὡς ἐπίσης εἶχον ἀρνηθῇ νὰ μεταβληθῶ εἰς ἀργόμισθον τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ «γραφιὰν» ἐν καιρῷ πολέμου, τὴν 21ην Ἰουλίου 1942 μοὶ ἐκοινοποίησε φύλλον πορείας διὰ Παλαιστίνην καὶ σιδηροδρομικὸν εἰσιτήριον διὰ νὰ ἀναχωρήσω μετὰ ἑξάωρον διὰ τὸ ἐκεῖ Γενικὸν Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Στρατοῦ (Γ. Κ. Ε. Σ.), καίτοι ἐστερούμην καὶ αὐτῆς τῆς στρατιωτικῆς στολῆς! Μετὰ ὀξυτάτην συζήτησιν, ἧς λεπτομερείας ἐπὶ τῶν διαμειφθέντων εὑρίσκετε εἰς τὴν συνημμένην ὑπ' ἀριθ. 2 ἐμπιστευτικὴν ἔκθεσίν μου, ὁ τότε Ἀντιπρόεδρος καὶ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Π. Κανελλόπουλος ἀνεκάλεσε τὴν διαταγήν του, διὰ νὰ μὲ ἀπολύσῃ τὴν ἑπομένην ἡμέραν!!

Κατὰ τὰς προηγουμένας ἀκροάσεις ἐξέθεσα εἰς τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον, ἀναφορικῶς πρὸς τὸν τρόπον τῆς κατευθύνσεως τοῦ Ἀγῶνος ἐν τῇ Ὑποδούλῳ Χώρᾳ, τὰ ἑξῆς:

Συνέστησα τὴν ἑνοποίησιν τῆς Διοικήσεως τῶν ἐλαχίστων ἐλευθέρων Ἑλληνικῶν Δυνάμεων Μ Ἀνατολῆς καὶ τῆς παραμεινάσης εἰς τὴν Ὑπόδουλον Χώραν ὁλότητος σχεδὸν τοῦ Στρατεύματος, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἐν τῇ Ὑποδούλῳ Χώρᾳ ἀγὼν νὰ ἔχῃ ὑπεύθυνον κυβερνητικὴν κατ-

εὔθυνσιν, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ παραμένοντες Ἀξιωματικοὶ νὰ ἔχουν τὴν συναίσθησιν ὅτι διατελοῦν ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ. Τὸ τοιοῦτον ἤθελεν ἔχῃ, πλὴν τοῦ συντονισμοῦ μιᾶς τοιαύτης σημασίας ἐθνικῆς προσπαθείας ὡς καὶ ἄλλων καλῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τὸ νὰ ρυθμίσῃ τὴν εἰς Μ. Ἀνατολὴν μετάβασιν τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα μὲν τὴν διὰ τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου ἀριθμοῦ πλαισίωσιν τῶν ἐκεῖ δυνάμεων, χωρὶς ἀφ' ἑτέρου νὰ ζημιοῦται καὶ ἡ ἐν τῇ Ὑποδούλῳ Χώρᾳ ὀργάνωσις τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τοῦ κατακτητοῦ.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἄνω συντονισμοῦ συνέστησα διορισμὸν ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Ὑποδούλῳ Χώρᾳ, δι' οὗ καὶ μόνον νὰ ἀποστέλλωνται αἱ ὁδηγίαι πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ δρώσας σοβαρὰς ἐπαναστατικὰς Ὀργανώσεις καὶ παρ' οὗ νὰ πληροφορῆται αὕτη τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἀγῶνος καὶ ἐκείνας τῶν Ὀργανώσεων, ὡς καὶ τὴν σοβαρότητα καὶ τοὺς σκοποὺς ἑκάστης ἐξ αὐτῶν. Τὸ κῦρος ὃ θὰ προσέδιδεν εἰς τὸ ἐκλεγησόμενον πρόσωπον ἡ ἰδιότης τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Νομίμου Κυβερνήσεως, θὰ διηυκόλυνε τοῦτο εἰς τὸ νὰ συμβιβάζῃ τὰς τυχὸν δημιουργουμένας μεταξὺ τῶν Ὀργανώσεων διαφορὰς ἢ παρεξηγήσεις, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὸ νὰ συνιστᾷ ἀποτελεσματικῶς τὴν συγχώνευσιν τῶν μικροτέρων ἱδρυομένων τοιούτων. Ἐπέμεινα ὅμως ὅπως τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἤθελεν ἐκλεγῇ ὡς Ἀντιπρόσωπος τῆς Νομίμου Κυβερνήσεως, τυγχάνῃ τοιοῦτον μὴ ἀνῆκον οὔτε εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς Χώρας, πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεως τῆς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς οἱανδήποτε τῶν ὑπαρχουσῶν τότε Ὀργανώσεων, ἵνα μὴ τυχὸν προκληθοῦν δυσαρέσκειαι

τῶν λοιπῶν, καὶ οὗ συνέπεια ἤθελεν εἶναι ἡ διαίρεσις καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἄμβλυνσις τοῦ Ἀγῶνος.

Ὁ τοιοῦτος Κυβερνητικὸς Ἀντιπρόσωπος ἐπὶ τοῦ συντονισμοῦ τοῦ Ἀγῶνος, προσέθεσα, ἤθελεν ἔχει περὶ αὐτὸν Ἐπιτελεῖον ἐξ ἐκπροσώπων τῶν τότε καὶ τῶν μεταγενεστέρως ἱδρυθησομένων σοβαρῶν Ὀργανώσεων. Διὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῶν αἱ Ὀργανώσεις, μέσῳ τοῦ προειρημένου Κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου, θὰ ἔδει νὰ ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῆς ἐν τῇ ξένῃ Νομίμου Κυβερνήσεως καὶ νὰ ὑποβάλλουν αὐτῇ τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν αἰτήσεις. Διὰ τῆς αὐτῆς δὲ ὁδοῦ θὰ ἐδέχοντο καὶ τὰς ἀντιστοίχους ὁδηγίας καὶ ἐντολὰς τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ μέσῳ τοῦ ἄνω Κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου διαβίβασις τῶν αἰτήσεων τῶν διαφόρων ὀργανώσεων, θὰ ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὸν νὰ προβαίνῃ καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν ταῖς αἰτήσεσι ταύταις περιεχομένων, διευκολυνομένης οὕτω τῆς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἀγῶνος.

Τέλος προσέθεσα εἰς τὸν τότε Ἀντιπρόεδρον κ. Παν. Κανελλόπουλον ὅτι ἐφόσον ὁ Ἀγὼν εἶναι ἀπελευθερωτικός, στρεφόμενος κατὰ τῶν στρατιωτικῶς κατεχόντων τὴν Χώραν Ἀξονικῶν, εἶναι κατ' ἀνάγκην ἀγὼν καθαρῶς στρατιωτικός. Κατ' ἀκολουθίαν θὰ ἔδει τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἤθελεν ἐκλεγῇ ὡς Ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, νὰ εἶναι Ἀνώτατος Στρατιωτικός, ἀπολαμβάνων τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐκτιμήσεως ἢ τέλος ἔστω καὶ τῆς ἁπλῆς ἀνοχῆς, ἐὰν ὄχι τῆς ὁλότητος τῶν Ἀξιωματικῶν, τοὐλάχιστον τῆς πλειοψηφίας αὐτῶν. Ὡς τοιοῦτον δὲ ὑπέδειξα εἰς τὸν κ. Κανελλόπουλον, ὡς προσωπικήν μου γνώμην, ἕνα τῶν Ἀντιστρατήγων.

Ἐπὶ τῶν ἄνω ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὡς πρὸς μὲν τὸ αἴτημά μου τῆς ρυθμίσεως τῆς καθ' ὃν τρόπον διενηργεῖτο τότε διαρροῆς τῶν Ἀξιωματικῶν ἐκ τῆς Ὑποδούλου Χώρας πρὸς τὴν Μ. Ἀνατολήν, ἀπέρριψε τοῦτο μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἐφ' ὅσον τρατιωτικοὶ εἶχον «τὸν ἡρωϊσμὸν νὰ διασχίσουν τὸ Αἰγαῖον μὲ μικρὰ καΐκια», δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τοὺς ἐμποδίση!...

Ὡς πρὸς τὸν προταθέντα κατὰ τ' ἄνω διορισμὸν Κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου, ὁ κ. Κατελλόπουλος μοῦ ἐδήλωσεν, κατὰ τὴν πρώτην ἀκρόασιν, ὅτι ἐσκόπει νὰ συστήση πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν συντονισμοῦ, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τῆς 11 Ἰουλίου 1942, ὅτι ἵδρυσεν ἤδη τριμελῆ τοιαύτην «ἐκ προσώπων ἀχρωματίστων, δηλαδὴ μὴ ἀνηκόντων εἴς τινα τῶν Ὀργανώσεων». Μοῦ προσέθεσεν δὲ ὅτι εἶχεν ὁρίσει ὁ ἴδιος καὶ **τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ὀργανώσεώς μας** τοῦ ὁποίου ὅμως τὸ ὄνομα ἠρνήθη νὰ μοῦ κατονομάση ὡς ἀπόρρητον, καθόσον «τὰ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὰς ἐν Ἑλλάδι Ὀργανώσεις» ὑπήγοντο εἰς τὴν σφαίραν τῆς προστασίας καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ ὡς τοιαῦτα ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Κυβερνήσεως».

Τέλος ἀπὸ τὸν τότε Ἀντιπρόεδρον κ. Κανελλόπουλον ἐζήτησα ὅπως μᾶς παρασχεθοῦν τὰ μέσα τῆς προετοιμασίας τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ κατακτητοῦ, προσθέσας ὅτι θὰ ἔδει ἡ Κυβέρνησις μετὰ συμπαθείας νὰ παρακολουθήση καὶ ὑποβοηθήση τὸ ἔργον τῆς Ὀργανώσεώς μας, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει ὅτι τυγχάνει ἡ μόνη καθαρῶς στρατιωτικὴ τοιαύτη, μὴ ἔχουσα πολιτικὰς ἐπιδιώξεις, πειθαρχοῦσα δὲ εἰς τὰς ἐντολὰς τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Κανελλόπουλος

μοῦ ἐδήλωσεν ὅτι ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ Ὀργάνωσίς μας εἶναι **ἡ μόνη καθαρῶς στρατιωτική**, προσθέσας ὅτι διὰ τὸν λόγον τοῦτον θὰ μᾶς παρασχεθοῦν τὰ μέσα, ὅπως ἄλλως τε καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς Ὀργανώσεις, μηδὲ τῶν κομμουνιστῶν ἐξαιρουμένων. Μοῦ προσέθεσε δὲ ὅτι θὰ ἐδίδοντο καὶ ὅπλα, «πλὴν ὅμως μετὰ προσοχῆς καὶ **εἰς ἐκείνας μόνον τὰς Ὀργανώσεις, αἵτινες θὰ τὰ ἐπιστρέψουν μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀγῶνος ἀσυζητητεί**». Εἰς τὴν ἐπαναληφθεῖσαν παράκλησίν μου τοῦ διευκολύνῃ τὴν ἐπιστροφήν μου εἰς Ἀθήνας, ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀπήντησεν αὐτὴν τὴν φορὰν διὰ κατηγορηματικῆς ἀρνήσεως.

Μετὰ μῆνα περίπου ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν συνοδεύσαντά με Συντ)χην.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀκροάσεως ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἀναφερόμενος εἰς τὰ περὶ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ συντονισμοῦ ἐξ »ἀχρωματίστων» προσώπων ἀποτελουμένης, ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἀπηνῶς κατόπιν διωχθέντα Ἀνώτερον Ἀξιωματικόν, πολεμιστὴν πέντε πολέμων καὶ τοῦ Ἀλβανικοῦ τοιούτου, ὅτι ἡ διορισθεῖσα τριμελὴς ἐπιτροπὴ τῶν «**ἀχρωματίστων**»προσώπων εἶχε τεθῆ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Τσέλλου, **Ὑπαρχηγοῦ τοῦ Κόμματος** τοῦ κ. Κανελλοπούλου καὶ *κατόπιν* Ὑπουργοῦ, Ἀρχηγοῦ δὲ τῆς ἀσημάντου πολιτικοστρατιωτικῆς Ὀργανώσεώς του. Ταῦτα, τῇ παρακλήσει μου, ἐγγράφως μοὶ ἐγνώρισεν ὁ προρρηθεὶς κ. Συντ)χης, ἐπιφυλάσσομαι δὲ νὰ παραδώσω τὴν ἄνω ἐπιστολὴν εἰς τὴν Ὀργάνωσιν μετὰ τῶν ἄλλων ἐγγράφων, εὐθὺς ὡς παραλάβω ἐξ Αἰγύπτου τὸ ἀρχεῖον μου.

Τὰ ἄνω προταθέντα εἰς τὸν κ. Κανελλόπουλον σχετικῶς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος, εἶχον ἐν συντομίᾳ διατυπωθῆ ἐν τῇ ἀπὸ 7 Μαΐου 1942 ἀναφορᾷ μου, ἀποσταλείσῃ ἐκ Σμύρνης πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὡς Ἀρχηγὸν τοῦ Στρατοῦ καὶ τὸν τότε Πρωθυπουργὰν κ. Ἐμμανουὴλ Τσουδερόν, εὑρισκομένους, ὡς γνωστόν, ἐν Καΐρῳ. Τὴν ἐν λόγῳ ἀναφοράν μου ἀπέστειλα λόγῳ τοῦ ὅτι ἠπειλήθη ἡ συνέχισις τοῦ ταξειδίου μουπρὸς Μ. Ἀνατολήν, διαταχθείσης τῆς ἀποστολῆς μου εἰς τὰς Γερμανικὰς Ἀρχὰς Μυτιλήνης, ὡς ἐν τῇ προμνησθείσῃ ὑπ᾽ ἀριθ. 1 συνημμένῃ ἐμπιστευτικῇ ἐκθέσει ἀναφέρω. Παρέδωσα δὲ ταύτην συνοδευόμενος παρὰ τοῦ τότε Γεν. Προξένου Σμύρνης εἰς τὸν πρὸ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἀλβανικῆς Ἐποποιΐας χρηματίσαντα Στρατιωτικὸν Ἀκόλουθον παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῇ Πρεσβείᾳ Συντ)χην κ. Blund, εὑρισκόμενον τότε ἐν Σμύρνῃ καὶ εἰς ὃν Ἄγγλον Συντ)χην ὀφείλεται ἡ σωτηρία τόσον ἐμοῦ ὅσον καὶ 8 ἄλλων ἀξιωματικῶν, (ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων) καὶ ὁπλιτῶν.

Τὴν ἀναφοράν μου ταύτην ὁ ἐξαίρετος ἄνω Ἄγγλος Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς ἀπέστειλεν ἐπειγόντως εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅστις παρέδωσε ταύτην εἰς τὸν τότε Πρωθυπουργόν, μετὰ θερμῆς συστάσεως.

Ὁ τότε Πρωθυπουργὸς παρέδωκε ταύτην εἰς τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον, ἅμα τῇ ἀναλήψει παρὰ τοῦ τελευταίου τῆς Ἀντιπροεδρείας τῆς Κυβερνήσεως προσθέσας, (ὡς ὁ κ. Τσουδερὸς μὲ διεβεβαίωσεν) εἰς τὴν Βασιλικὴν σύστασιν και τὴν προσωπικὴν ἰδικήν του.

Τέλος ὁ κ. Κανελλόπουλος μοῦ ἀνήγγειλεν κατὰ τὴν

πρώτην ἀκρόασίν μου τὴν εἰς αὐτὸν παράδοσιν ταύτης παρὰ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ, πλὴν αἱ δύο θερμαὶ συστάσεις οὐδὲν ἕτερον ἀποτέλεσμα εἶχον, πλὴν τοῦ νὰ λάβω παρὰ τοῦ κ. Κανελλοπούλου ἓν μάθημα Συνταγματικοῦ Δικαίου.

Ἀτυχῶς ὁ κ. Κανελλόπουλος δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὸ ν' ἀγνοήση τὴν κατ' αὐτὸν **«μόνην στρατιωτικὴν»** Ὀργάνωσίν μας, ἢ ἔστω καὶ νὰ τηρήση τὴν πλέον ἐχθρικὴν στάσιν ἀπέναντι τῶν ἀποσταλέντων ἐκ μέρους της μελῶν της, πρὸς λῆψιν τῶν ὁδηγιῶν καὶ ἐντολῶν τῆς Κυβερνήσεως. Τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ κατόπιν ἐλθὼν εἰς Κάτρον Ὑπαρχηγός του κ. Τσέλλος ὡς καὶ τὸ δημιουργηθὲν περιβάλλον των, ἀφοῦ **πρὸς ὅλας** τὰς κατευθύνσεις ἐδυσφήμησαν τὴν Ὀργάνωσιν, κατέληξαν εἰς τὸ νὰ βεβαιοῦν ὅτι δὲν ὑφίστατο πλέον, διαλυθεῖσα, μέχρι σημείου ὥστε λοχαγὸς Ἄγγλος, ὁ κ. L. . ., ἐπισκεφθεὶς με τὴν 4 Ἀπριλίου 1943 ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ «Metropolitan» τοῦ Καΐρου (ὡς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 3 συνημμένῃ ἐμπιστευτικῇ ἐκθέσει μου ἀναφέρω) μὲ διεβεβαίου πλὴν ἄλλων ὅτι δὲν ὑφίστατο πλέον ἡ Ὀργάνωσίς μας.

Τὸ τοιοῦτον συνέπιπτε μὲ παρομοίας διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Τσέλλου πρὸς ἔγκριτον πρόσωπον τῆς παροικίας Ἀλεξανδρείας, ἐπιστρατευμένον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ὅπερ, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, ἐγνώριζε τὰ τῆς Ὀργανώσεως.

Συνέπιπτεν ἐπίσης μὲ τὴν πληροφορίαν ἣν ὁ πρώην Ὑπουργὸς κ. Στ. Δημητρακάκης μοὶ παρέσχεν, καθ' ἣν ὁ κ. Κανελλόπουλος, εὑρισκόμετος κατὰ τὰ τέλη 1942 καὶ Ἰανουάριον 1943 ἐν Λονδίνῳ, συζητήσεως γενομένης

περὶ τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἐμοῦ, πλὴν ἄλλων δυσφημιστικῶν χαρακτηρισμῶν τῆς Ὀργανώσεως ἐβεβαίωσε τοὺς συναδέλφους του ὅτι δὲν ὑφίστατο πλέον, περὶ ἐμοῦ δὲ ἔρριψε καὶ ὑπαινιγμὸν ἀνάξιον τόσον αὐτοῦ, ὅσον καὶ ἐμοῦ, ὑπαινιγμὸν σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰ ἐν τῇ ὑπ᾽ ἀριθ. 1 προρρηθείσῃ ἐμπιστευτικῇ ἐκθέσει μου ἀναφερόμενα, σχετικῶς πρὸς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐπὶ ἕνα καὶ ἥμισυ μῆνα παραμονήν μου ἐν Σμύρνῃ.

Κατόπιν τῶν ἄνω δὲν εἶναι ἐκπληκτικόν ὅτι ἡ ἰσχυρωτέρα κατ᾽ Ἰανουάριον τοῦ 1942 καὶ μόνη Στρατιωτικὴ Ὀργάνωσις, ἧς τὴν συνεργασίαν κατ᾽ Ἰανουάριον τοῦ 1942 μετὰ τόσης ἐπιμονῆς ἐζήτησεν ἡ Ε.Α.Μ., ἀπορριφθείσης τῆς σχετικῆς προτάσεώς της λόγῳ τῶν πολιτικῶν αὐτῆς ἐπιδιώξεων, ἡ Ὀργάνωσις ἣν ὁ τότε ἁρμόδιος διὰ τὴν ἐπαναστατικὴν κίνησιν Ἑλλάδος Ἄγγλος Συνταγμαοάρχης κ. J... προώριζε **διὰ νὰ ἀναλάβη τὸν ἀντάρτικὸν Ἀγῶνα κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1943,** ὡς διεβεβαίωσε τόσον ἐμὲ ὅσον καὶ τὸν συνωδεύσαντά με Συντ)χην, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1942, μεταφράζοντος τοῦ Πρίγκηπος Πέτρου, διευθύνοντος τὸ Γραφεῖον Συνδέσμου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δὲν εἶναι ἐκπληκτικὸν πῶς ἡ Ὀργάνωσις αὕτη κατόπιν ἠγνοήθη, προτιμηθείσης τῆς Ε. Α. Μ. πρὸς ἣν ὁ κ. Κανελλόπουλος παρέσχε πλήρη τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θέλω ὑποβάλη ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ Ἀρχείου μου, συνυποβάλων ἅμα καὶ ἀντίγραφα σχετικῶν ἀναφορῶν μου, ἃς ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1942 ἀπέστειλα εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ εὑρισκόμενον τότε κ. Κανελλόπουλον, μέσῳ τοῦ τότε

Ὑφυπουργοῦ Προπαγάνδας κ. Ἀνδρ. Μιχαλοπούλου καὶ ὧν ἀναφορῶν μου ἀντίγραφα ἀπέστειλα καὶ εἰς τὸν τότε Πρωθυπουργὸν κ. Ἐμμαν. Τσουδερόν.

3. — Ἐκ τῆς ἄνω στάσεως τοῦ τότε κ. Ἀντιπροέδρου ἐνθαρρυνόμενοι οἱ ἐν ἐδαφίοις 3 καὶ 4 ἀναφερόμενοι ἤρξαντο ἀπηνῆ συκοφαντικὴν ἐπίθεσιν τόσον κατὰ τῆς Ὀργανώσεως ὅσον καὶ τῶν ἀποσταλέντων ἐκπροσώπων αὐτῆς, ἐπεκταθείσης τῆς διώξεως ταύτης καὶ κατὰ παντὸς Ἀξιωματικοῦ ὃν ἐθεώρουν ἀνήκοντα, πρὸ τῆς εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν καθόδου του, εἰς τὴν Ὀργάνωσιν. Ἡ μὲν συκοφαντικὴ δυσφήμισις τῆς Ὀργανώσεως ἤρξατο ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ 1942 δι' ἐντύπου λιβελλογραφήματος, ἐν ᾧ ἀνεφέρετο ἡ Ὀργάνωσις ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν, προστεθέντος καὶ τοῦ ὀνόματος Στρατηγοῦ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντος πρὸς ταύτην καὶ ἀντιθέτως εἰς ἀπολύτως ἐχθρικὰς τοιαύτας εὑρισκομένου μετὰ τοῦ ἐντίμου Στρατιώτου τότε Ἀρχηγοῦ της. Ἡ κυκλοφορία αὐτῆς συνέπεσε μὲ τὴν δευτέραν περίοδον τῆς ἐνάρξεως τῆς διώξεως παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς κατὰ τοῦ τότε Ἀρχηγοῦ της ὡς καὶ τοῦ νῦν τοιούτου καὶ ἄλλων μελῶν τῆς Ὀργανώσεως, ὥστε βασίμως νὰ πιστεύῃ κανείς, ὅτι ἡ δίωξις αὕτη ἦτο συνέπεια τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ διὰ τοῦ ταχυδρομείου κυκλοφορήσαντος συκοφαντικοῦ λιβέλλου. Ἡ δὲ δίωξις κατὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ εὑρισκομένων μελῶν τῆς Ὀργανώσεως ἐνετάθη μετὰ τὸ πρῶτον ἐπαναστατικὸν κίνημα, συλληφθέντων καὶ ἐξορισθέντων τῶν ἐκεῖ γνωστῶν μελῶν της, παρὰ τῆς διοικούσης τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν φατρίας, ἥτις ἐξέθρεψε καὶ προητοίμασε τὰ ἐπακολουθήσαντα τρία ἕτερα στασιαστικὰ κινήματα, ἅτινα, ἰδίᾳ δὲ τὸ τε-

λευταῖον, κατερράκωσαν τὸ Ἑλληνικὸν γόητρον, διὰ τῶν ἀθλιοτήτων αἵτινες συνέβησαν καὶ κατεβαράθρωσαν, μετὰ τοῦ κύρους τοῦ Κράτους καὶ τὸν σεβασμὸν ὅν ἡ τιμία Ἑλληνικὴ Στρατιωτικὴ στολὴ ἐνέπνεεν εἰς τὸν κόσμον.

Ἐκ τῶν γνωστῶν τότε ἐν Αἰγύπτῳ μελῶν τῆς Ὀργανώσεως τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ, ἄλλοι ἐφυλακίσθησαν ἄλλοι δὲ ἐξωρίσθησαν.

Κατὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Λιβάνου ὁ πρώην Πρωθυπουργὸς κ. Γ. Παπανδρέου μ' ἐκάλεσεν ὅπως λάβω μέρος ὡς ἐκπρόσωπος Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως, ἐκδοθέντος καὶ τοῦ σχετικοῦ διαβατηρίου. Ἀτυχῶς ἡ μετάβασίς μου ἐματαιώθη κατόπιν ἐπιστολῆς τοῦ κ. Σ. Βενιζέλου, ἀπειλήσαντος ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεώς του τοῦ νὰ μετάσχῃ τοῦ Συνεδρίου εἰς ἣν περίπτωσιν μετέβαινον ἐγὼ (ὡς καὶ ἕτερος ἐν Καΐρῳ εὑρισκόμενος ἐκπρόσωπος Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως) ὡς ὁ κ. Γ. Παπανδρέου μὲ διεβεβαίωσεν ἔκτοτε. Πάντως ἡ Ὀργάνωσις ἐξεπροσωπεύθη παρ' ἐγκρίτου Στρατιωτικοῦ, τοῦ Στρατηγοῦ κ. Κ. Βεντήρη, ὅστις εἶχεν εἰδικὴν ἐντολὴν παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὀργανώσεως.

Περαιῶν τὴν σύντομον αὐτὴν ἔκθεσιν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνεργειῶν μου πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς μου, γραφεῖσαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐλαχίστων σημειώσεων ἃς ἠδυνήθην νὰ φέρω μετ' ἐμοῦ (λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ μεταφέρω τὸν πλήρη φάκελλον, ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο νὰ διεισδύσω εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ διάστημα τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς) περαιῶν τὴν ἔκθεσίν μου ταύτην, θὰ ὤφειλον νὰ ἀναφέρω καὶ ὡρισμένας ἐνεργείας μου παρὰ τοῖς πρώην Πρωθυπουργοῖς κ. Ἐμμαν. Τσουδερῷ καὶ Γ. Παπανδρέου. Αἱ ἐνέργειαί μου αὗται γε-

νόμεναι κατὰ τὸ διάστημα τὸ διαδραμὸν μετὰ τὸ πρῶτον ἀντεθνικὸν στασιαστικὸν κίνημα τοῦ Μαρτίου 1943, δὲν νομίζω ὅτι πρέπει ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας νὰ ἔλθουν εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Ἔχουν σχέσιν μὲ πρόσωπα καὶ πράξεις, αἵτινες ἐπέθεσαν ἐπὶ τῶν ὑποκινησάντων καὶ διαπραξάντων αὐτὰς τὴν σφραγίδα τῆς προδοσίας κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους. Καὶ ὡς τοιαῦται δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπιτείνουν τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον ἔκρυθμον κατάστασιν καὶ σύγχυσιν.

Πάντως θεωρῶ καθῆκον μου νὰ προσθέσω ὅτι, ἀκολουθῶν τὰς ἀρχὰς τῆς Ὀργανώσεως, καθ' ἃς ὑπεράνω προσωπικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ χειμαζομένου Λαοῦ δέον νὰ τίθενται, ὁ ὑποφαινόμενος, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς τιμίας καὶ Ἐθνικῆς Ὀργανώσεώς μας, εὑρέθην πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς νομιμότητος, ἀδιαφορῶν περὶ τῶν προσώπων ἅτινα ἐξεπροσώπουν ταύτην.

Αὐταὶ αἱ ἐνέργειαί μου κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπὶ δύο καὶ ἥμισυ ἔτη παραμονῆς μου ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ὀργανώσεως, ἐνέργειαι ἀποδεικνυόμεναι ἄλλαι δι' ἐγγράφων, ἄλλαι δὲ δυνάμεναι νὰ βεβαιωθοῦν παρὰ προσώπων ἀνηκόντων εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς Κρατικῆς Ἱεραρχίας.

Ἀτυχῶς τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν μου ὡς καὶ ἐκείνων τοῦ συνοδεύσαντός με Συντ]χου δὲν ἦσαν παρὰ ἡ πικρία, ἡ ἀγωνία διὰ τὴν ἀπεργαζομένην ἀσυνειδήτως καταστροφήν, ἡ σωματικὴ καὶ οἰκονομικὴ φθορά, εἰς ἣν ὑπεβλήθην. Πλὴν ἡ συγκίνησις ἣν αἰσθάνομαι ἀναλογιζόμενος τὴν αὐτοθυσίαν ἐκείνων οἵτινες ἔζησαν μέσα

εἰς τὴν κόλασιν, ἥν ἡ βάρβαρος ξενικὴ κατοχὴ καὶ οἱ σαδισταὶ τῶν κομμουνιστικῶν κατασκευσμάτων, ἐδημιούργισεν, τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ Μεγάλου Λαοῦ μας καὶ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ ὑπερόχων συναγωνιστῶν καὶ παλαιῶν συμπολεμιστῶν μου, ἡ συγκίνησις αὐτὴ ἐξαφανίζει τὴν πικρίαν καὶ τονώνει τὴν ψυχήν μου καὶ διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἀγῶνος τοῦ ὁποίου ἡ Ὀργάνωσίς μας διεξάγει: Τὸν ἀγῶνα διὰ τὰς παραδόσεις, ἃς τρισχιλιετὴς πολιτισμὸς μᾶς ἐκληροδότησεν, τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Λαοῦ μας, ἑνὸς Λαοῦ ποῦ ἦτο ἄξιος καλλιτέρας τύχης. Καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τὸν τόσον μεγάλον, τὸν τόσον τίμιον καὶ ἱερόν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπικρατήσωμεν, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχωμεν τὸν Θεὸν εἰς τὸ πλευρόν μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1944.